

Официален вестник

L 327

на Европейския съюз

Издание
на български език

Законодателство

Година 51
5 декември 2008 г.

Съдържание

I *Актове, приети по силата на Договорите за ЕО/Евратом, чието публикуване е задължително*

РЕГЛАМЕНТИ

- ★ Регламент (ЕО) № 1207/2008 на Съвета от 28 ноември 2008 година за изменение на Регламент (ЕО) № 639/2004 относно управлението на риболовни флоти, регистрирани в най-отдалечените райони на Общността 1
- Регламент (ЕО) № 1208/2008 на Комисията от 4 декември 2008 година за определяне на фиксирани стойности при внос за определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци 3
- Регламент (ЕО) № 1209/2008 на Комисията от 4 декември 2008 година относно изменение на представителните цени и размера на допълнителните вносни мита за някои продукти от сектора на захарта, определени с Регламент (ЕО) № 945/2008 за 2008/2009 пазарна година 5

ДИРЕКТИВИ

- ★ Директива 2008/103/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 година за изменение на Директива 2006/66/ЕО относно батерии и акумулатори и отпадъци от батерии и акумулатори по отношение пускането на пазара на батерии и акумулатори ⁽¹⁾ 7
- ★ Директива 2008/104/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 година относно работа чрез агенции за временна заетост 9

II Актове, приети по силата на Договорите за ЕО/Евратом, чието публикуване не е задължително

РЕШЕНИЯ

Съвет

2008/903/ЕО:

- ★ Решение на Съвета от 27 ноември 2008 година относно пълното прилагане на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген в Конфедерация Швейцария 15

2008/904/ЕО:

- ★ Решение на Съвета от 27 ноември 2008 година за назначаването на член от Нидерландия и двама заместник-членове от Нидерландия на Комитета на регионите 18

2008/905/ЕО:

- ★ Решение на Съвета от 27 ноември 2008 година за изменение на приложение 13 към Общите консулски инструкции за попълване на визовите стикери 19

2008/906/ЕО:

- ★ Решение на Съвета от 27 ноември 2008 година за назначаване на двама членове от Дания и двама заместник-членове от Дания в Комитета на регионите 21

Комисия

2008/907/ЕО:

- ★ Решение на Комисията от 3 ноември 2008 година за определяне на здравните гаранции за транспорта на еднокопитни животни от една трета страна в друга в съответствие с член 9, параграф 1, буква в) от Директива 91/496/ЕИО на Съвета (нотифицирано под номер С(2008) 6296)⁽¹⁾..... 22

2008/908/ЕО:

- ★ Решение на Комисията от 28 ноември 2008 година за разрешаване на някои държави-членки да преразгледат своите годишни програми за мониторинг на СЕГ (нотифицирано под номер С(2008) 7288) 24

III Актове, приети по силата на Договора за ЕС

АКТОВЕ, ПРИЕТИ ПО СИЛАТА НА ДЯЛ VI ОТ ДОГОВОРА ЗА ЕС

- ★ Рамково решение 2008/909/ПВР на Съвета от 27 ноември 2008 година за прилагане на принципа за взаимно признаване към съдебни решения по наказателни дела, с които се налагат наказания лишаване от свобода или мерки, включващи лишаване от свобода, за целите на тяхното изпълнение в Европейския съюз 27

Съобщение за читателите (Виж стр. 3 от корицата)

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП

I

(Актове, приети по силата на Договорите за ЕО/Евратом, чието публикуване е задължително)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1207/2008 НА СЪВЕТА

от 28 ноември 2008 година

за изменение на Регламент (ЕО) № 639/2004 относно управлението на риболовни флоти, регистрирани в най-отдалечените райони на Общността

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 37 и член 299, параграф 2 от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Европейския парламент ⁽¹⁾,

като има предвид че:

(1) Регламент (ЕО) № 639/2004 на Съвета от 30 март 2004 г. относно управлението на риболовни флоти, регистрирани в най-отдалечените райони на Общността ⁽²⁾ разрешава дерогации от член 13 от Регламент (ЕО) № 2371/2002 на Съвета от 20 декември 2002 г. относно опазването и устойчивата експлоатация на рибните ресурси в рамките на общата политика в областта на рибарството ⁽³⁾. В посочения член се предвижда общ режим за управление на вписванията и отписванията от риболовния флот.

(2) В член 2, точка 5 от Регламент (ЕО) № 639/2004 се определя периодът на прилагане на дерогацията от режима за вписване и отписване за риболовни кораби, които са били обновени с държавна помощ. Този срок бе първоначално ограничен до 31 декември 2007 г. и впоследствие бе продължен до 31 декември 2008 г. след споразумение на политическо ниво, постигнато на заседанието на Съвета от 19 юни 2006 г. относно Европейския фонд за рибарство.

(3) Акът на Комисията, с който се разрешава на заинтересованите държави-членки да отпускат държавна помощ, бе публикуван по-късно от предвиденото. Предвид факта, че

заинтересованите корабостроителници имат ограничен капацитет, пълното прилагане на споразумението, постигнато на 19 юни 2006 г., става невъзможно преди 31 декември 2008 г.

(4) Следователно е целесъобразно да се удължи до 2011 г. срокът на дерогацията, определена в член 2, точка 5 от Регламент (ЕО) № 639/2004.

(5) Регламент (ЕО) № 639/2004 следва да бъде съответно изменен,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент (ЕО) № 639/2004 се изменя, както следва:

1. В член 2 точка 5 се заменя със следното:

„5. независимо от точка 3, за риболовните кораби, получили държавна помощ за обновяване, дерогацията съгласно точка 1, буква а) престава да се прилага три години след отпускането на държавната помощ за обновяване и във всички случаи най-късно на 31 декември 2011 г.“

2. Член 6 се заменя със следното:

„Член 6

Доклад

Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад за прилагането на настоящия регламент най-късно до 30 юни 2012 г.“

⁽¹⁾ Становище от 21 октомври 2008 г. (все още непубликувано в Официален вестник).

⁽²⁾ ОВ L 102, 7.4.2004 г., стр. 9.

⁽³⁾ ОВ L 358, 31.12.2002 г., стр. 59.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 28 ноември 2008 година.

За Съвета
Председател
M. BARNIER

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1208/2008 НА КОМИСИЯТА**от 4 декември 2008 година****за определяне на фиксирани стойности при внос за определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци**

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 г. за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти („Общ регламент за ООП“) ⁽¹⁾,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1580/2007 на Комисията от 21 декември 2007 г. за определяне на правила за прилагане на регламенти (ЕО) № 2200/96, (ЕО) № 2201/96 и (ЕО) № 1182/2007 на Съвета в сектора на плодовете и зеленчуците ⁽²⁾, и по-специално член 138, параграф 1 от него,

като има предвид, че:

в изпълнение на резултатите от Уругвайския кръг от многостранните търговски преговори Регламент (ЕО) № 1580/2007 посочва критерии за определяне от Комисията на фиксирани стойности при внос от трети страни за продуктите и периодите, посочени в приложение XV, част А от посочения регламент,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Фиксираните стойности при внос, посочени в член 138 от Регламент (ЕО) № 1580/2007, са определени в приложението към настоящия регламент.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на 5 декември 2008 година.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 4 декември 2008 година.

За Комисията

Jean-Luc DEMARTY

*Генерален директор на Генерална дирекция
„Земеделие и развитие на селските райони“*

⁽¹⁾ ОВ L 299, 16.11.2007 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 350, 31.12.2007 г., стр. 1.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Фиксирани стойности при внос за определяне на входната цена на някои плодове и зеленчуци

(EUR/100 kg)

Код по КН	Кодове на трети страни ⁽¹⁾	Фиксирана вносна стойност
0702 00 00	MA	67,0
	TR	79,7
	ZZ	73,4
0707 00 05	JO	167,2
	MA	60,3
	TR	89,0
	ZZ	105,5
0709 90 70	JO	230,6
	MA	79,8
	TR	87,5
	ZZ	132,6
0805 10 20	BR	44,6
	MA	68,4
	TR	54,6
	UY	34,6
	ZA	43,6
	ZW	43,5
	ZZ	48,2
0805 20 10	MA	64,3
	TR	65,0
	ZZ	64,7
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	AR	62,9
	HR	49,2
	IL	85,6
	TR	58,9
	ZZ	64,2
0805 50 10	MA	64,0
	TR	57,7
	ZA	79,4
	ZZ	67,0
0808 10 80	CA	89,4
	CL	67,1
	CN	80,0
	MK	34,8
	US	107,7
	ZA	113,0
	ZZ	82,0
0808 20 50	AR	73,4
	CL	48,4
	CN	41,3
	TR	110,3
	US	122,0
	ZZ	79,1

⁽¹⁾ Номенклатура на страните, определена с Регламент (ЕО) № 1833/2006 на Комисията (ОВ L 354, 14.12.2006 г., стр. 19). Код „ZZ“ означава „друг произход“.

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1209/2008 НА КОМИСИЯТА**от 4 декември 2008 година****относно изменение на представителните цени и размера на допълнителните вносни мита за някои продукти от сектора на захарта, определени с Регламент (ЕО) № 945/2008 за 2008/2009 пазарна година**

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 година за установяване на обща организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти (Общ регламент за ООП) ⁽¹⁾,като взе предвид Регламент (ЕО) № 951/2006 на Комисията от 30 юни 2006 г. относно правилата за прилагане на Регламент (ЕО) № 318/2006 на Съвета по отношение на обмена с трети страни в сектора на захарта ⁽²⁾, и по-специално член 36, параграф 2, втора алинея, второ изречение,

като има предвид, че:

- (1) Размерът на представителните цени и допълнителните вносни мита, приложими за бяла захар, сурова захар и някои сиропи, за 2008/2009 пазарна година се определя

от Регламент (ЕО) № 945/2008 на Комисията ⁽³⁾. Тези цени и мита са последно изменени с Регламент (ЕО) № 1149/2008 на Комисията ⁽⁴⁾.

- (2) Данните, с които Комисията разполага понастоящем, предполагат изменение на посочения размер в съответствие с правилата и процедурите, предвидени в Регламент (ЕО) № 951/2006,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Представителните цени и допълнителните вносни мита, приложими за продуктите, посочени в член 36 от Регламент (ЕО) № 951/2006, определени в Регламент (ЕО) № 945/2008, за 2008/2009 пазарна година, се изменят и се съдържат в приложението към настоящия регламент.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на 5 декември 2008 година.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел на 4 декември 2008 година.

За Комисията

Jean-Luc DEMARTY

Генерален директор на Генерална дирекция
„Земеделие и развитие на селските райони“⁽¹⁾ ОВ L 299, 16.11.2007 г., стр. 1.⁽²⁾ ОВ L 178, 1.7.2006 г., стр. 24.⁽³⁾ ОВ L 258, 26.9.2008 г., стр. 56.⁽⁴⁾ ОВ L 309, 20.11.2008 г., стр. 3.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Изменен размер на представителните цени и на допълнителните вносни мита за бяла захар, сурова захар и продуктите с код по КН 1702 90 95, приложим считано от 5 декември 2008 година

(EUR)

Код по КН	Размер на представителната цена за 100 kg нето от съответния продукт	Размер на допълнителното мито за 100 kg нето от съответния продукт
1701 11 10 ⁽¹⁾	23,24	4,68
1701 11 90 ⁽¹⁾	23,24	9,91
1701 12 10 ⁽¹⁾	23,24	4,49
1701 12 90 ⁽¹⁾	23,24	9,48
1701 91 00 ⁽²⁾	25,79	12,35
1701 99 10 ⁽²⁾	25,79	7,82
1701 99 90 ⁽²⁾	25,79	7,82
1702 90 95 ⁽³⁾	0,26	0,39

⁽¹⁾ Определяне за стандартното качество, както е посочено в приложение IV, точка III от Регламент (ЕО) № 1234/2007.⁽²⁾ Определяне за стандартното качество, както е посочено в приложение IV, точка II от Регламент (ЕО) № 1234/2007.⁽³⁾ Определяне за 1 % съдържание на захароза.

ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА 2008/103/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 19 ноември 2008 година

за изменение на Директива 2006/66/ЕО относно батерии и акумулатори и отпадъци от батерии и акумулатори по отношение пускането на пазара на батерии и акумулатори

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 95, параграф 1 от него,

Член 1

Изменение на Директива 2006/66/ЕО

като взеха предвид предложението на Комисията,

Член 6, параграф 2 от Директива 2006/66/ЕО се заменя със следното:

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

„2. Държавите-членки вземат необходимите мерки за гарантиране, че батериите или акумулаторите, които не съответстват на изискванията на настоящата директива, не се пускат на пазара след 26 септември 2008 г.

след консултация с Комитета на регионите,

Батерии и акумулатори, които не отговарят на изискванията на настоящата директива и които са пуснати на пазара след тази дата, се изтеглят от пазара.“

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ⁽²⁾,

Член 2

Транспониране

като имат предвид, че:

1. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива до 5 януари 2009 г.

(1) Член 6, параграф 2 от Директива 2006/66/ЕО ⁽³⁾ следва да бъде пояснен, за да могат батериите и акумулаторите, които са пуснати законно на пазара където и да е в Общността преди 26 септември 2008 г. и които не отговарят на тази директива, да могат да останат на пазара на Общността след тази дата. Това поясняване би предоставило правна сигурност по отношение на батериите, пуснати на пазара в Общността и би осигурило гладкото функциониране на вътрешния пазар. Поясняването е в съответствие с принципа за свеждане до минимум на отпадъците и би допринесло за намаляване на административните тежести.

Когато държавите-членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

(2) Следователно Директива 2006/66/ЕО следва да бъде съответно изменена,

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

(1) Становище от 9 юли 2008 г. (все още непубликувано в Официален вестник).

Член 3

Влизане в сила

(2) Становище на Европейския парламент от 9 юли 2008 г. (все още непубликувано в Официален вестник) и Решение на Съвета от 20 октомври 2008 г.

Настоящата директива влиза в сила в деня на публикуването ѝ в Официален вестник на Европейския съюз.

(3) ОВ L 266, 26.9.2006 г., стр. 1.

Член 4

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Страсбург на 19 ноември 2008 година.

За Европейския парламент
Председател
H.-G. PÖTTERING

За Съвета
Председател
J.-P. JOUYET

ДИРЕКТИВА 2008/104/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**от 19 ноември 2008 година****относно работа чрез агенции за временна заетост**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 137, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

след консултация с Комитета на регионите,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

(1) Настоящата директива зачита основните права и съблюдава принципите, признати от Хартата на основните права на Европейския съюз ⁽³⁾. По-специално тя е предназначена да гарантира пълно съответствие с член 31 от тази харта, който предвижда, че всеки работник има право на условия на труд, които опазват неговото здраве и сигурност и зачитат достойнството му, и на ограничаване на максималната продължителност на труда, на периоди на дневна и седмична почивка, както и на платен годишен отпуск.

(2) В точка 7 от Хартата на Общността за основните социални права на работниците се предвижда, *inter alia*, че доизграждането на вътрешния пазар трябва да доведе до подобряване на условията на живот и труд на работниците в Европейската общност; този процес ще бъде осъществен чрез хармонизиране на напредъка във връзка с тези условия най-вече по отношение на такива форми на работа, като работата на срочен договор, на непълно работно време, работата чрез агенции за временна заетост и сезонната работа.

(3) На 27 септември 1995 г. Комисията проведе консултация със социалните партньори на равнище Общност в съответствие с член 138, параграф 2 от Договора относно линията на действие, която да се приеме на общностно равнище по отношение на гъвкавостта на работното време и сигурността на работното място за работниците.

(4) След тази консултация Комисията сметна, че е необходимо действие на Общността, и на 9 април 1996 г. проведе нова консултация със социалните партньори в съответствие с член 138, параграф 3 от Договора относно съдържанието на предвижданото предложение.

(5) В уводната част на сключеното на 18 март 1999 г. рамково споразумение относно работата на срочен договор страните по споразумението посочиха намерението си да вземат предвид необходимостта от подобно споразумение относно работата чрез агенции за временна заетост и да не включват наетите чрез агенции за временна заетост работници в Директивата относно работата на срочен договор.

(6) Общите междуотраслови организации, а именно Съюзът на индустриалците в Европейската общност (UNICE) ⁽⁴⁾, Европейският център на предприятията с държавно участие и на предприятията от общ икономически интерес (СЕЕР) и Европейската конфедерация на профсъюзите (ETUC) информираха Комисията в съвместно писмо от 29 май 2000 г. за желанието си да прилагат процедурата, предвидена в член 139 от Договора. В съвместно писмо от 28 февруари 2001 г. те поискаха от Комисията удължаване на крайния срок, посочен в член 138, параграф 4, с един месец. Комисията удовлетвори това искане, като удължи крайния срок за преговори до 15 март 2001 г.

(7) На 21 май 2001 г. социалните партньори признаха, че преговорите относно работата чрез агенции за временна заетост не са довели до споразумение.

(8) През март 2005 г. Европейският съвет сметна за крайно необходимо да се обнови Лисабонската стратегия и нейните приоритети да се насочат отново към растежа и заетостта. Съветът одобри Интегрираните насоки за растеж и работни места за периода 2005—2008 г., чиято цел е, *inter alia*, да се насърчава гъвкавостта, съчетана със сигурност на заетостта, и да се намали сегментацията на пазара на труда, като се отчита ролята на социалните партньори.

⁽¹⁾ ОВ С 61, 14.3.2003 г., стр. 124.

⁽²⁾ Становище на Европейския парламент от 21 ноември 2002 г. (ОВ С 25 Е, 29.1.2004 г., стр. 368), обща позиция на Съвета от 15 септември 2008 г. и позиция на Европейския парламент от 22 октомври 2008 г. (все още непубликувана в Официален вестник).

⁽³⁾ ОВ С 303, 14.12.2007 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ През януари 2007 г. UNICE промени името си на BUSINESS-EUROPE.

- (9) В съответствие със Съобщението на Комисията относно Социалния дневен ред за периода до 2010 г., който бе приветстван от Европейския съвет през март 2005 г. като принос към постигането на целите на Лисабонската стратегия чрез укрепване на европейския социален модел, Европейският съвет сметна, че новите форми на организация на работа и по-голямото разнообразие от договорни споразумения за работниците и предприятията, с които се подобрява съчетаването на гъвкавост и сигурност, биха допринесли за адаптивността. В допълнение Европейският съвет от декември 2007 г. одобри съгласуваните общи принципи на съчетаване на гъвкавост и сигурност, с които се постига баланс между гъвкавост и сигурност на пазара на труда и се оказва подкрепа на работници и работодатели да използват възможностите, предлагани от глобализацията.
- (10) Има значителни разлики в използването на работата чрез агенции за временна заетост и в правното положение, статуса и условията на труд на наетите чрез агенции за временна заетост работници в Европейския съюз.
- (11) Работата чрез агенции за временна заетост отговаря не само на нуждата на предприятията от гъвкавост, но и на потребността на работниците от намиране на баланс между трудовия и личния живот. По този начин тя допринася за създаването на работни места и за участието и интегрирането в пазара на труда.
- (12) Настоящата директива установява защитна рамка за наетите чрез агенции за временна заетост работници, която е недискриминационна, прозрачна и пропорционална, като същевременно зачита разнообразието от пазари на труда и производствени взаимоотношения.
- (13) Директива 91/383/ЕИО на Съвета от 25 юни 1991 г. за допълнение на мерките за насърчаване на подобряването на безопасността и здравето на работното място на работниците на срочно трудово правоотношение или временно трудово правоотношение ⁽¹⁾ установява разпоредбите относно безопасността и здравето, приложими по отношение на наетите чрез агенции за временна заетост работници.
- (14) Основните условия на труд и заетост, приложими по отношение на наетите чрез агенции за временна заетост работници, следва да бъдат най-малко тези, които биха се прилагали спрямо такива работници, ако те биха били наети на работа от предприятието ползвател да заемат същото работно място.
- (15) Безсрочните трудови договори са общоприетата форма на трудово правоотношение. В случая с работници, които имат постоянен договор с агенция за временна заетост, и с оглед на специалната защита, предоставяна от този договор, следва да се предвиди разпоредба, позволяваща освобождаване от правилата, прилагани се в предприятието ползвател.
- (16) С цел да се справят по гъвкав начин с разнообразието от пазари на труда и индустриални взаимоотношения, държавите-членки могат да позволят на социалните партньори да определят условия на труд и заетост, при условие че се съблюдава цялостното ниво на защита на наетите чрез агенции за временна заетост работници.
- (17) Освен това в определени ограничени случаи, въз основа на сключено от социалните партньори споразумение на национално равнище, държавите-членки следва да могат в определени граници да дерогират от принципа за равно третиране, при условие че е предвидено адекватно равнище на защита.
- (18) Повишаването на минималната защита за наетите чрез агенции за временна заетост работници следва да бъде придружено от преглед на всички ограничения или забрани, които евентуално са били наложени върху работата чрез агенции за временна заетост. Те могат да бъдат оправдани единствено от съображения от общ интерес, по-специално във връзка със защитата на работниците, изискванията за безопасност и здраве на работното място и необходимостта да се гарантира правилно функциониране на пазара на труда и предотвратяване на злоупотреби.
- (19) Настоящата директива не засяга автономността на социалните партньори, нито взаимоотношенията помежду им, включително правото да договарят и сключват колективни трудови договори съгласно националното законодателство и практики, при спазване на действащото общностно право.
- (20) Разпоредбите на настоящата директива относно ограниченията или забраните върху работата чрез агенции за временна заетост не засягат националното законодателство или практики, забраняващи стачкуващите работници да бъдат заменени с наети чрез агенции за временна заетост работници.
- (21) Държавите-членки следва да предвидят административни или съдебни процедури за защита на правата на наетите чрез агенции за временна заетост работници, както и ефективни, съразмерни и възпиращи санкции за нарушения на задължения, произтичащи от настоящата директива.
- (22) Настоящата директива следва да се прилага в съответствие с разпоредбите на Договора относно свободата за предоставяне на услуги и свободата на установяване и без да засяга Директива 96/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 1996 г. относно командироването на работници в рамките на предоставянето на услуги ⁽²⁾.

⁽¹⁾ ОВ L 206, 29.7.1991 г., стр. 19.

⁽²⁾ ОВ L 18, 21.1.1997 г., стр. 1.

(23) Доколкото целта на настоящата директива, а именно създаване на хармонизирана рамка на общностно равнище за защита на наетите чрез агенции за временна заетост работници, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите-членки и следователно, поради мащаба и последиците на предвиденото действие, може да бъде по-добре постигната на общностно равнище чрез въвеждане на минимални изисквания, прилагани в цялата Общност, Общността може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, посочен в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тази цел,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ГЛАВА I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Приложно поле

1. Настоящата директива се прилага по отношение на работници с трудов договор или в трудово правоотношение с агенция за временна заетост, които са назначени в предприятието ползвател на временна работа под негов надзор и ръководство.

2. Настоящата директива се прилага по отношение на държавни и частни предприятия, които са агенции за временна заетост, или предприятия ползватели, които извършват стопанска дейност, независимо дали работят с цел формиране на печалба.

3. След консултация със социалните партньори държавите-членки могат да предвидят настоящата директива да не се прилага по отношение на трудови договори или правоотношения по специфично държавна или провеждаща се с подкрепата на държавата програма за професионална квалификация, интеграция или преквалификация.

Член 2

Цел

Целта на настоящата директива е да гарантира защитата на наетите чрез агенции за временна заетост работници и да повиши качеството на работата чрез агенции за временна заетост, като осигури прилагането на посочения в член 5 принцип за равно третиране по отношение на наетите чрез агенции за временна заетост работници и признае агенциите за временна заетост като работодатели, отчитайки необходимостта от създаване на подходяща рамка за използване на работата чрез агенции за временна заетост с цел ефективно допринасяне за създаването на работни места и разработването на гъвкави форми на заетост.

Член 3

Определения

1. За целите на настоящата директива:

- a) „работник“ означава лице, което съгласно трудовото право в съответната държава-членка е защитено като работник;
- b) „агенция за временна заетост“ означава всяко физическо или юридическо лице, което в съответствие с националното законодателство сключва трудов договор или влиза в трудово правоотношение с нает чрез агенция за временна заетост работник, за да го назначи в предприятието ползвател на временна работа под негов надзор и ръководство;
- в) „нает чрез агенция за временна заетост работник“ означава работник с трудов договор или в трудово правоотношение с агенция за временна заетост с цел назначаването му в предприятието ползвател на временна работа под негов надзор и ръководство;
- г) „предприятие ползвател“ означава всяко физическо или юридическо лице, за което и под надзора и ръководството на което работи временно нает чрез агенция за временна заетост работник;
- д) „назначение“ означава периодът, през който наетият чрез агенция за временна заетост работник се намира в предприятието ползвател, за да работи временно под негов надзор и ръководство;
- e) „основни условия на труд и заетост“ означава условия на труд и заетост, установени от законодателство, подзаконовни актове, административни разпоредби, колективни трудови договори и/или други обвързващи общи разпоредби, които са в сила в предприятието ползвател и се отнасят до:
 - i) продължителността на работното време, извънредния труд, почивките в работно време, периодите за почивка, ношен труд, отпуск и официални празнични дни;
 - ii) заплащането.

2. Настоящата директива не засяга националното законодателство по отношение на определенията за заплащане, трудов договор, трудово правоотношение или работник.

Държавите-членки не изключват от обхвата на настоящата директива работниците, трудовите договори или трудовите правоотношения само защото те се отнасят до работниците на непълно работно време, работниците на срочен договор или лицата с трудов договор или в трудово правоотношение с агенция за временна заетост.

Член 4

Преглед на ограниченията или забраните

1. Ограниченията или забраните за използване на работа чрез агенции за временна заетост са оправдани единствено от съображения от общ интерес, отнасящи се по-специално до защитата на наетите от агенции за временна заетост работници, изискванията за здраве и безопасност на работното място или необходимостта да се гарантира правилно функциониране на пазара на труда и предотвратяване на злоупотреби.
2. До 5 декември 2011 г., след консултация със социалните партньори в съответствие с националното законодателство, колективните трудови договори и практики, държавите-членки правят преглед на ограниченията или забраните за използване на работа чрез агенции за временна заетост с цел установяване на тяхната обосновааност във връзка със съображенията, посочени в параграф 1.
3. Ако тези ограничения или забрани са установени от колективни трудови договори, посоченият в параграф 2 преглед може да бъде извършен от социалните партньори, договорили съответния договор.
4. Параграфи 1, 2 и 3 не засягат националните изисквания по отношение на регистрацията, лицензирането, сертифицирането, финансовите гаранции или мониторинга на агенциите за временна заетост.
5. До 5 декември 2011 г. държавите-членки информират Комисията за резултатите от прегледа, посочен в параграфи 2 и 3.

ГЛАВА II

УСЛОВИЯ НА ЗАЕТОСТ И ТРУД

Член 5

Принцип на равно третиране

1. Основните условия на труд и заетост по отношение на наетите чрез агенции за временна заетост работници са — за продължителността на тяхното назначение в предприятие ползвател — поне такива, каквито биха се прилагали, ако те биха били наети на работа пряко от това предприятие да заемат същото работно място.

За целите на прилагане на първа алинея действащите в предприятието ползвател правила за:

- а) защита на бременните жени и кърмещите майки, както и защита на децата и младежите; и
- б) равно третиране на мъжете и жените и действия за борба с дискриминацията, основана на пол, расов или етнически произход, религия, убеждения, увреждания, възраст или сексуална ориентация;

трябва да се спазват в съответствие с установеното от законодателството, подзаконовите актове, административни разпоредби, колективни трудови договори и/или други общи разпоредби.

2. По отношение на заплащането държавите-членки, след консултация със социалните партньори, могат да предвидят освобождаване от принципа, установен в параграф 1, когато наетите чрез агенция за временна заетост работници, имащи постоянен трудов договор с агенция за временна заетост, продължават да получават заплащане в периодите между назначенията.

3. След консултация със социалните партньори държавите-членки могат да им предоставят, на подходящото равнище и съгласно условията, установени от държавите-членки, възможността да подкрепят или сключват колективни трудови договори, които спазват цялостната защита на наетите чрез агенции за временна заетост работници и същевременно установяват договорености по отношение на условията на труд и заетост за наетите чрез агенции за временна заетост работници, които може да се различават от посочените в параграф 1.

4. При условие че е предвидено необходимото ниво на защита за наетите чрез агенции за временна заетост работници, държавите-членки, в чието законодателство не е предвидена нито система за обявяване на колективни трудови договори за общо-приложими, нито система или практика за разширяване на обхвата на техните разпоредби до всички подобни предприятия в даден сектор или географски район, могат, след като се консултират със социалните партньори на национално равнище и въз основа на споразумение, сключено от тях, да встъпят в договорености по отношение на основните условия на труд и заетост, които дерогират от принципа, установен в параграф 1. В такива договорености може да се включи период за придобиване на равно третиране.

Договореностите, посочени в настоящия параграф, са в съответствие с общностното законодателство и са достатъчно точни и достъпни, за да позволяват на съответните сектори и фирми да определят и да спазват своите задължения. По-специално държавите-членки посочват, при прилагане на член 3, параграф 2, дали професионалните социалноосигурителни схеми, включително пенсионни схеми и схеми за заплащане на отпуск по болест или схеми с финансово участие, са включени в основните условия на труд и заетост, посочени в параграф 1. Тези договорености също така не засягат договорите на национално, регионално, местно или отраслово равнище, които са не по-малко благоприятни за работниците.

5. Държавите-членки вземат подходящи мерки в съответствие с националното законодателство и/или практика с оглед на предотвратяването на злоупотреби при прилагането на настоящия член, и по-конкретно предотвратяването на последващи назначения, имащи за цел да се заобиколят разпоредбите на настоящата директива. Държавите-членки информират Комисията за такива мерки.

Член 6

Достъп до заетост, общи помещения и професионална квалификация

1. На наетите чрез агенции за временна заетост работници се предоставя информация за свободните работни места в предприятието ползвател, за да им се предоставят същите възможности като на другите работници в това предприятие да намерят постоянна работа. Такава информация може да бъде предоставена посредством общо обявление на подходящо място в предприятието, за което и под чийто надзор изпълняват дейност наетите чрез агенции за временна заетост работници.

2. Държавите-членки предприемат всички необходими действия, за да гарантират, че клаузи, забраняващи или водещи до невъзможност за сключване на трудов договор или за влизане в трудово правоотношение между предприятието ползвател и наетия чрез агенция за временна заетост работник след приключване на назначението на последния, са недействителни или могат да бъдат обявени за такива.

Настоящият параграф не засяга разпоредби, според които агенцията за временна заетост получава обезщетение в разумен размер за извършени за предприятието ползвател услуги по назначаване, наемане на работа и обучение на наети чрез нея работници.

3. Агенциите за временна заетост не удържат на работника такса в замяна на съдействието за наемане на работа в предприятие ползвател, нито за сключването на трудов договор или влизане в трудово правоотношение с предприятие ползвател след приключването на назначението в предприятието ползвател.

4. Без да се засяга член 5, параграф 1, наетите чрез агенции за временна заетост работници получават достъп до местата за отдих и общите помещения в предприятието ползвател, и по-специално столове за хранене, места за грижи за деца и транспортни услуги, при същите условия като пряко наетите от предприятието работници, освен ако различното третиране не е оправдано по обективни причини.

5. Държавите-членки вземат подходящи мерки или насърчават диалога между социалните партньори в съответствие с националните си традиции и практики с цел:

- a) подобряване на достъпа на наетите чрез агенции за временна заетост работници до обучение и до места за грижи за деца в агенциите за временна заетост, дори в периодите между назначенията, за да се насърчават развитието на кариерата им и възможностите им за наемане на работа;
- б) подобряване на достъпа на наетите чрез агенции за временна заетост работници до обучение за работниците на предприятието ползвател.

Член 7

Представителство на наетите чрез агенции за временна заетост работници

1. Съгласно установените от държавите-членки условия, наетите чрез агенции за временна заетост работници се вземат

предвид с цел изчисляване на прага, над който, според общностното и националното законодателство и колективните трудови договори, в агенцията за временна заетост се сформират органи, представляващи работниците.

2. Съгласно определени от тях условия държавите-членки могат да предвидят, за целите на изчисляване на прага, над който, според общностното и националното законодателство и колективните трудови договори, в предприятието ползвател се сформират представляващи работниците органи, наетите чрез агенции за временна заетост работници да се броят по същия начин, както ако са пряко наети за същия период от предприятието ползвател.

3. Държавите-членки, които се възползват от предвидената в параграф 2 възможност, не са задължени да прилагат разпоредбите на параграф 1.

Член 8

Информирание на представителите на работниците

Без да се засягат националните и общностните разпоредби относно информирането и консултирането, които са по-строги и/или по-специфични, и в частност Директива 2002/14/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2002 г. за създаване на обща рамка за информиране и консултиране на работниците и служителите в Европейската общност⁽¹⁾, предприятието ползвател следва да предоставя подходяща информация относно използването на наети чрез агенции за временна заетост работници, когато дава информация по отношение на положението със заетостта в предприятието на представляващи работниците органи, създадени в съответствие с националното и общностното законодателство.

ГЛАВА III

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 9

Минимални изисквания

1. Настоящата директива не засяга правото на държавите-членки да прилагат или въвеждат закони, подзаконови или административни разпоредби, които са по-благоприятни за работниците, както и да насърчават или допускат колективни трудови договори между социалните партньори, които са по-благоприятни за работниците.

2. Прилагането на настоящата директива в никакъв случай не представлява достатъчно основание за намаляване на общата степен на защита на работниците в областите, обхванати от настоящата директива. Това не засяга правото на държавите-членки и/или на социалните партньори да установяват, с оглед на променящите се обстоятелства, различни закони, подзаконови или договорни разпоредби, различаващи се от действащите към момента на приемането на настоящата директива, при условие че установените в настоящата директива минимални изисквания се спазват.

⁽¹⁾ ОВ L 80, 23.3.2002 г., стр. 29.

Член 10**Санкции**

1. Държавите-членки предвиждат подходящи мерки в случай на неспазване на настоящата директива от страна на агенции за временна заетост или предприятия ползватели. По-специално те гарантират наличието на подходящи административни и съдебни процедури, които да позволяват изпълнението на произтичащите от настоящата директива задължения.

2. Държавите-членки определят правилата за налагане на санкции в случай на нарушения на националните разпоредби за изпълнение на настоящата директива и вземат всички необходими мерки, за да гарантират тяхното прилагане. Предвидените санкции следва да бъдат ефективни, съразмерни и възпиращи. До 5 декември 2011 г. държавите-членки уведомяват Комисията за тези разпоредби. Държавите-членки своевременно уведомяват Комисията за всички последващи изменения на тези разпоредби. По-специално те вземат мерки работниците и/или техните представители да разполагат с подходящи средства за осигуряване изпълнението на задълженията съгласно настоящата директива.

Член 11**Изпълнение**

1. До 5 декември 2011 г. държавите-членки приемат и публикуват законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, или гарантират, че социалните партньори въвеждат необходимите разпоредби чрез споразумение, при което държавите-членки следва да предприемат всички необходими действия, за да гарантират по всяко време, че целите на настоящата директива се постигат. Те незабавно информират Комисията за това.

2. Когато държавите-членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

Член 12**Преглед от Комисията**

До 5 декември 2013 г. Комисията, след консултации с държавите-членки и социалните партньори на общностно равнище, прави преглед на прилагането на настоящата директива с цел да предложи, където е уместно, необходимите изменения.

Член 13**Влиза в сила**

Настоящата директива влиза в сила в деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 14**Адресати**

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Страсбург на 19 ноември 2008 година.

За Европейския парламент
Председател
H.-G. PÖTTERING

За Съвета
Председател
J.-P. JOUYET

II

(Актове, приети по силата на Договорите за ЕО/Евратом, чието публикуване не е задължително)

РЕШЕНИЯ

СЪВЕТ

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

от 27 ноември 2008 година

относно пълното прилагане на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген в Конфедерация Швейцария

(2008/903/ЕО)

СЪВЕТАТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария за асоцииране на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген (наричано по-нататък „Споразумението“) ⁽¹⁾, подписано на 26 октомври 2004 г. ⁽²⁾ и влязло в сила на 1 март 2008 г. ⁽³⁾, и по-специално член 15, параграф 1 от него,

като има предвид, че:

- (1) Член 15, параграф 1 от Споразумението предвижда, че разпоредбите на достиженията на правото от Шенген се прилагат в Конфедерация Швейцария само съгласно решение на Съвета в този смисъл, след като бъде установено, че са изпълнени необходимите условия за прилагането на достиженията на това право.
- (2) Съветът, след като извърши проверка на изпълнението на необходимите условия за прилагането на разпоредбите за защита на данните от достиженията на правото от Шенген от страна на Конфедерация Швейцария, с Решение 2008/421/ЕО ⁽⁴⁾ прие разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, свързани с Шенгенската информационна система, да станат приложими за Конфедерация Швейцария, считано от 14 август 2008 г.

- (3) Съветът установи, в съответствие с приложимите процедури за оценка на Шенген, посочени в Решението на Изпълнителния комитет от 16 септември 1998 г. за създаване на постоянен комитет за оценка и изпълнение на Споразумението от Шенген (SCH/Com-ex (98) 26 def.) ⁽⁵⁾, че необходимите условия за прилагането на достиженията на правото от Шенген са били спазени в Конфедерация Швейцария и в други области на достиженията на правото от Шенген — сухопътни граници, полицейско сътрудничество, Шенгенската информационна система и визи.

- (4) На 27 ноември 2008 г. Съветът достигна до заключението, че Конфедерация Швейцария е изпълнила условията във всички посочени области.

- (5) Що се отнася до оценката и изпълнението на достиженията на правото от Шенген на въздушните граници, допълнителни посещения за проверка следва да се проведат на по-късен етап.

- (6) Следователно е възможно да се определят срокове за пълното прилагане на достиженията на правото от Шенген, например дати, на които следва да бъдат отменени проверките на лица на вътрешните граници с Конфедерация Швейцария. Ако по-нататъшните посещения за оценка на въздушните граници се окажат неуспешни, следва да се преразгледа датата, определена за прилагането на достиженията на правото от Шенген, които уреждат премахването на проверките на лица на въздушните граници.

⁽¹⁾ ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 52.

⁽²⁾ Решения 2004/849/ЕО (ОВ L 368, 15.12.2004 г., стр. 26) и 2004/860/ЕО (ОВ L 370, 17.12.2004 г., стр. 78) на Съвета.

⁽³⁾ Решения 2008/146/ЕО (ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 1) и 2008/149/ПВР (ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 50) на Съвета.

⁽⁴⁾ ОВ L 149, 7.6.2008 г., стр. 74.

⁽⁵⁾ ОВ L 239, 22.9.2000 г., стр. 138.

- (7) Ограниченията за използването на Шенгенската информационна система, предвидени в Решение 2008/421/ЕО, следва да бъдат премахнати на възможно най-ранна такава дата.
- (8) В съответствие с член 15, параграф 4 от Споразумението и член 14, параграф 1 от Споразумението между Общността и Конфедерация Швейцария относно критериите и механизмите за определяне на държавата, която е компетентна да разгледа молба за убежище, подадена в държава-членка или в Швейцария⁽¹⁾, това второ споразумение следва да започне да се прилага от 12 декември 2008 г.
- (9) В Споразумението между Конфедерация Швейцария и Кралство Дания относно установяването на права и задължения между Дания и Конфедерация Швейцария по отношение на разпоредбите на правото от Шенген, които попадат в дял IV от Договора за създаване на Европейската общност, се посочва, че то влиза в действие по отношение на изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген на същата дата, на която влиза в действие самото Споразумение.
- (10) В съответствие с член 15, параграф 1 от Споразумението и в резултат на частичното прилагане на достиженията на правото от Шенген от страна на Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия, предвидено в Решение 2004/926/ЕО на Съвета от 22 декември 2004 г. относно влизането в сила на части от достиженията на правото от Шенген за Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия⁽²⁾, и по-специално член 1, първа алинея от него, само част от разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, приложими за Конфедерация Швейцария в отношенията ѝ с държавите-членки, които изцяло прилагат тези достижения, следва да се прилагат в отношенията на Конфедерация Швейцария с Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия.
- (11) В съответствие с член 15, параграф 1, трета алинея от Споразумението и в резултат на частичното прилагане на достиженията на правото от Шенген от страна на Кипър, от една страна, и България и Румъния, от друга, предвидено в член 3, параграф 2 от Акта за присъединяване от 2003 г. и в член 4, параграф 2 от Акта за присъединяване от 2005 г. съответно, само част от разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, приложими за тези държави-членки, следва да се прилагат също в отношенията на Конфедерация Швейцария с тези държави-членки.

- (12) В Споразумението между Конфедерация Швейцария, Република Исландия и Кралство Норвегия относно изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген и относно критериите и механизмите за определяне на държавата, отговорна за разглеждане на молби за убежище, подадени в Швейцария, Исландия или Норвегия, се посочва, че то ще породи действие по отношение на изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген на същата дата, на която породи действие и самото Споразумение.

РЕШИ:

Член 1

1. Всички разпоредби, посочени в приложения А и Б към Споразумението, както и всеки акт, който представлява развитие на една или повече от тези разпоредби, се прилага за Конфедерация Швейцария в отношенията ѝ с Кралство Белгия, Чешката република, Кралство Дания, Федерална република Германия, Република Естония, Република Гърция, Кралство Испания, Френската република, Италианската република, Република Латвия, Република Литва, Великото херцогство Люксембург, Република Унгария, Република Малта, Кралство Нидерландия, Република Австрия, Република Полша, Португалската република, Република Словения, Словашката република, Република Финландия и Кралство Швеция от 12 декември 2008 г.

Доколкото тези разпоредби уреждат премахването на проверките на лица по вътрешните граници, те се прилагат за въздушните граници, считано от 29 март 2009 г. Съветът може да вземе решение да отложи тази начална дата на прилагане с обикновено мнозинство на членовете на Съвета, представящи правителствата на държавите-членки, за които се прилагат разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, уреждащи премахването на проверките на лица по вътрешните граници. В този случай, с единодушно решение на тези членове, Съветът определя нова дата.

Всички ограничения за използването на Шенгенската информационна система от съответните държави-членки се премахват, считано от 8 декември 2008 г.

2. Разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, въведени в действие от Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия въз основа на член 1 от Решение 2004/926/ЕО, както и всеки акт, който представлява развитие на една или повече от тези разпоредби, се прилага за Конфедерация Швейцария в отношенията ѝ с Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия от 12 декември 2008 г.

⁽¹⁾ ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 5.

⁽²⁾ ОВ L 395, 31.12.2004 г., стр. 70.

3. Разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, приложими за Кипър, от една страна, и България и Румъния, от друга, въз основа на член 3, параграф 1 от Акта за присъединяване от 2003 г. и член 4, параграф 1 от Акта за присъединяване от 2005 г. съответно, както и всеки акт, който представлява развитие на една или повече от тези разпоредби, се прилага за Конфедерация Швейцария в отношенията ѝ с Кипър, България и Румъния от 12 декември 2008 г.

Член 2

Чрез дерогация от приложение II към Регламент (ЕО) 539/2001 на Съвета от 15 март 2001 г. за определяне на третите страни, чиито граждани трябва да притежават виза, когато преминават външните граници на държавите-членки, както и тези, чиито граждани се освободени от това изискване⁽¹⁾, Швейцария има право да запази режима на освобождаване от визи за Антигуа и Барбуда, Бахамските острови, Барбадос и Сейнт Китс и Невис от

12 декември 2008 г. до влизането в сила на споразуменията за отмяна на визовия режим между Европейската общност и всяка от тези страни.

Член 3

Настоящото решение влиза в сила от деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 27 ноември 2008 година.

За Съвета
Председател
M. ALLIOT-MARIE

⁽¹⁾ ОВ L 81, 21.3.2001 г., стр. 1.

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА
от 27 ноември 2008 година
за назначаването на член от Нидерландия и двама заместник-членове от Нидерландия на Комитета
на регионите
(2008/904/ЕО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

РЕШИ:

Член 1

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,
и по-специално член 263 от него,

Назначават се в Комитета на регионите за остатъка от мандата, а
именно до 25 януари 2010 г.:

като взе предвид предложението на правителството на Нидер-
ландия,

а) за член:

— г-н Bas VERKERK, Burgemeester van Delft (промяна на
мандата),

и

като има предвид, че:

б) за заместник-членове:

— г-н Job COHEN, Burgemeester van Amsterdam,

— г-н Hans KOK, Burgemeester van Hof van Twente.

Член 2

(1) На 24 януари 2006 г. Съветът прие Решение
2006/116/ЕО относно назначаването на членове и
заместник-членове на Комитета на регионите за периода
от 26 януари 2006 г. до 25 януари 2010 г. ⁽¹⁾

Настоящото решение поражда действие от датата на неговото
приемане.

(2) След оставката на г-н Nico SCHOOF се освободи едно
място за член на Комитета на регионите. След оставката
на г-н Lodewijk ASSCHER се освободи едно място за
заместник-член. След назначаването с настоящото
решение на г-н Bas VERKERK за член на Комитета на
регионите се освобождава друго място за заместник-член,

Съставено в Брюксел на 27 ноември 2008 година.

За Съвета
Председател
L. CHATEL

⁽¹⁾ ОВ L 56, 25.2.2006 г., стр. 75.

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

от 27 ноември 2008 година

за изменение на приложение 13 към Общите консулски инструкции за попълване на визовите стикери

(2008/905/ЕО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 789/2001 на Съвета от 24 април 2001 г. за запазване на изпълнителни правомощия на Съвета във връзка с някои подробни разпоредби и практически процедури за разглеждане на молби за визи⁽¹⁾, и по-специално член 1, параграф 1 от него,

като взе предвид инициативата на Франция,

като има предвид, че:

- (1) Е необходимо да се актуализират Общите консулски инструкции с оглед да се отрази пълното прилагане на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген в Конфедерация Швейцария по силата на Решение 2008/903/ЕО на⁽²⁾.
- (2) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокола относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за създаване на Европейската общност, Дания не участва при приемането на настоящото решение, не е обвързана от него, нито от неговото прилагане. Доколкото настоящото решение представлява развитие на достиженията на правото от Шенген в приложение на разпоредбите в трета част, дял IV от Договора за създаване на Европейската общност, Дания, в съответствие с член 5 от посочения протокол, взема решение в срок от шест месеца след приемането на настоящото решение от Съвета, дали да го въведе в националното си право.
- (3) По отношение на Исландия и Норвегия настоящото решение представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Споразумението, сключено между Съвета на Европейския съюз и Република Исландия и Кралство Норвегия за асоциирането на тези две държави към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген, които попадат в рамките на областта, посочена в член 1, буква Б от Решение 1999/437/ЕО на Съвета от 17 май 1999 г. относно определени условия по прилагането на това споразумение⁽³⁾.

- (4) Настоящото решение представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в което Обединеното кралство не участва, в съответствие с Решение 2000/365/ЕО на Съвета от 29 май 2000 г. относно искането на Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия да участват в някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген⁽⁴⁾. Следователно Обединеното кралство не участва в приемането му, не е обвързано от него, нито от неговото прилагане.
- (5) Настоящото решение представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в което Ирландия не участва съгласно Решение 2002/192/ЕО на Съвета от 28 февруари 2002 г. относно искането на Ирландия да участва в някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген⁽⁵⁾. Следователно Ирландия не участва в приемането му, не е обвързана от него, нито от неговото прилагане.
- (6) По отношение на Швейцария настоящото решение представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Споразумението, сключено между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген⁽⁶⁾, които попадат в областта, посочена в член 1, буква Б от Решение 1999/437/ЕО, четен във връзка с член 3 от Решение 2008/146/ЕО⁽⁷⁾.
- (7) По отношение на Лихтенщайн настоящото решение представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Протокола, подписан между Европейския съюз, Европейската общност, Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн относно присъединяването на Княжество Лихтенщайн към Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген⁽⁸⁾, които попадат в рамките на областта, посочена в член 1, буква Б от Решение 1999/437/ЕО, четен във връзка с член 3 от Решение 2008/261/ЕО на Съвета⁽⁹⁾.

⁽⁴⁾ ОВ L 131, 1.6.2000 г., стр. 43.

⁽⁵⁾ ОВ L 64, 7.3.2002 г., стр. 20.

⁽⁶⁾ ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 52.

⁽⁷⁾ ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 1.

⁽⁸⁾ Документ на Съвета 16462/06, достъпен на <http://register.consilium.europa.eu>

⁽⁹⁾ ОВ L 83, 26.3.2008 г., стр. 3.

⁽¹⁾ ОВ L 116, 26.4.2001 г., стр. 2.

⁽²⁾ Вж. стр. 15 от настоящия брой на Официален вестник.

⁽³⁾ ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 31.

- (8) По отношение на Кипър настоящото решение представлява акт, който развива постиженията на правото от Шенген или е свързан с тях по друг начин по смисъла на член 3, параграф 2 от Акта за присъединяване от 2003 г.
- (9) Настоящото решение представлява акт, който развива постиженията на правото от Шенген или е свързан с тях по друг начин по смисъла на член 4, параграф 2 от Акта за присъединяване от 2005 г.,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Добавя се следният код към списъка с кодовете на държави, поместен в приложение 13, примери 11 и 14 към Общите консулски инструкции:

„Конфедерация Швейцария: СН“

Член 2

Настоящото решение се прилага от датата, посочена в член 1, параграф 1, първа алинея от Решение 2008/903/ЕО относно пълното прилагане на разпоредбите на постиженията на правото от Шенген в Конфедерация Швейцария ⁽¹⁾.

Член 3

Адресати на настоящото решение са държавите-членки в съответствие с Договора за създаване на Европейската общност.

Съставено в Брюксел на 27 ноември 2008 година.

За Съвета

Председател

M. ALLIOT-MARIE

⁽¹⁾ Вж. стр. 15 от настоящия брой на Официален вестник.

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА**от 27 ноември 2008 година****за назначаване на двама членове от Дания и двама заместник-членове от Дания в Комитета на регионите**

(2008/906/ЕО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

а) за членове:

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 263 от него,

г-жа Helene LUND, Byrådsmedlem, Furesø Kommune (промяна на мандата),

като взе предвид предложението на правителството на Дания,

г-жа Mona HEIBERG, 1.Næstformand for Borgerrepræsentationen, Københavns Kommune (промяна на мандата);

като има предвид, че:

б) за заместник-членове:

(1) На 24 януари 2006 г. Съветът прие Решение 2006/116/ЕО за назначаване на членове и заместник-членове на Комитета на регионите за периода от 26 януари 2006 г. до 25 януари 2010 г. ⁽¹⁾

г-н Jens Christian GJESING, 1. Viceborgmester, Haderslev Kommune (промяна на мандата),

(2) След изтичането на мандатите на г-жа Mona HEIBERG и г-жа Helene LUND се освободиха две места за членове на Комитета на регионите. След изтичането на мандатите на г-н Jens Christian GJESING и г-жа Tove LARSEN се освободиха две места за заместник-членове на Комитета на регионите,

г-жа Tove LARSEN, Borgmester, Aabenraa Kommune (промяна на мандата).

Член 2

Настоящото решение поражда действие в деня на приемането му.

РЕШИ:

Съставено в Брюксел на 27 ноември 2008 година.

Член 1

Назначават се в Комитета на регионите за остатъка от настоящия мандат, а именно до 25 януари 2010 г., както следва:

За Съвета
Председател
L. CHATEL

⁽¹⁾ ОВ L 56, 25.2.2006 г., стр. 75.

КОМИСИЯ

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 3 ноември 2008 година

за определяне на здравните гаранции за транспорта на еднокопитни животни от една трета страна в друга в съответствие с член 9, параграф 1, буква в) от Директива 91/496/ЕИО на Съвета

(нотифицирано под номер C(2008) 6296)

(текст от значение за ЕИП)

(2008/907/ЕО)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Директива 91/496/ЕИО на Съвета от 15 юли 1991 г. относно определяне на принципите на организация на ветеринарните проверки на животни, въведени в Общността от трети страни, и за изменение на Директиви 89/662/ЕИО, 90/425/ЕИО и 90/675/ЕИО⁽¹⁾, и по-специално член 9, параграф 1, буква в) от нея,

като има предвид, че:

- (1) Решение 94/467/ЕО на Комисията от 13 юли 1994 г. относно определяне на здравните условия за транспорта на еднокопитни животни от една трета страна в друга в съответствие с член 9, параграф 1, буква в) от Директива 91/496/ЕИО⁽²⁾ е било неколккратно и съществено изменяно⁽³⁾. С оглед постигане на яснота и рационалност посоченото решение следва да бъде кодифицирано.
- (2) Съгласно член 9, параграф 1, буква в) от Директива 91/496/ЕИО трябва да бъдат определени здравни гаранции при транспортирането на животни от една трета страна в друга. Възникнали са определени проблеми във връзка с придвижването на еднокопитни животни от една трета страна в друга.
- (3) Решение 92/260/ЕИО на Комисията определя⁽⁴⁾ ветеринарно-санитарните изисквания и ветеринарното сертифициране за временно допускане на регистрирани коне. Тези условия осигуряват всички необходими гаранции по отношение на здравния статус на Общността. Следователно за приложимите здравни гаранции при придвижване на еднокопитни животни от една трета страна

към друга следва да се направи позоваване на здравните условия, определени в Решение 92/260/ЕИО. Това решение изисква еднокопитните животни да са пребивавали известен период в страната на изпращане. Пребиваването в държави-членки или в определени изброени трети страни може обаче да се вземе предвид при изчисляването на разглеждания период, при условие че са изпълнени поне същите ветеринарно-санитарни изисквания.

- (4) Мерките, предвидени в настоящото решение, са в съответствие със становището на Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

1. Еднокопитните животни, транспортирани от една трета страна в друга, трябва да идват от някоя от третите страни, посочени в приложение I към Решение 92/260/ЕИО.

2. Посочените в параграф 1 еднокопитни животни трябва да са придружени от сертификат, озаглавен „Сертификат за транзитно транспортиране на еднокопитни животни от една трета страна в друга“. Този сертификат трябва да съдържа раздели I, II и III, с изключение на буква д), подточка в) от здравния сертификат, съответстващ на третата страна, от която идват еднокопитните животни, предвиден в приложение II към Решение 92/260/ЕИО. Освен това той трябва да включва и следните раздели.

„IV. Еднокопитните животни идват от:
(страна)

и продължават към:
(страна)

V. Печат и подпис на официалния ветеринарен лекар:“

⁽¹⁾ ОВ L 268, 24.9.1991 г., стр. 56.

⁽²⁾ ОВ L 190, 26.7.1994 г., стр. 28.

⁽³⁾ Вж. приложение I.

⁽⁴⁾ ОВ L 130, 15.5.1992 г., стр. 67.

3. Чрез дерогация от параграф 2 и само в случая на регистрирани еднокопитни животни списъкът на страните в третото тире на буква г) от раздел III на сертификати А, Б, В, Г и Д в приложение II към Решение 92/260/ЕИО се заменя със списъка на третите страни в групи А—Д в приложение I към настоящото решение.

Член 2

Решение 94/467/ЕО се отменя.

Позоваванията на отмененото решение се считат за позовавания на настоящото решение и се четат съгласно таблицата на съответствието в приложение II.

Член 3

Адресати на настоящото решение са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 3 ноември 2008 година.

За Комисията
José Manuel BARROSO
Председател

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ОТМЕНЕНОТО РЕШЕНИЕ И СПИСЪК НА НЕГОВИТЕ ПОСЛЕДОВАТЕЛНИ ИЗМЕНЕНИЯ

Решение 94/467/ЕО на Комисията
(ОВ L 190, 26.7.1994 г., стр. 28)

Решение 96/81/ЕО на Комисията
(ОВ L 19, 25.1.1996 г., стр. 53)

единствено член 4

Решение 2001/662/ЕО на Комисията
(ОВ L 232, 30.8.2001 г., стр. 28)

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТВИЕТО

Решение 94/467/ЕО	Настоящото решение
Член 1	Член 1
—	Член 2
Член 2	Член 3
—	Приложение I
—	Приложение II

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА**от 28 ноември 2008 година****за разрешаване на някои държави-членки да преразгледат своите годишни програми за мониторинг на СЕГ**

(нотифицирано под номер С(2008) 7288)

(само текстовете на английски, гръцки, датски, испански, италиански, немски, нидерландски, португалски, фински, френски и шведски език са автентични)

(2008/908/ЕО)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 999/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 г. относно определяне на правила за превенция, контрол и ликвидиране на някои трансмисивни спонгиформни енцефалопatii ⁽¹⁾, и по-специално член 6, параграф 1б, втора алинея от него,

като има предвид, че:

(1) С Регламент (ЕО) № 999/2001 се определят правила за превенция, контрол и ликвидиране на трансмисивните спонгиформни енцефалопatii (ТСЕ) при животните. В него се предвижда, че всяка държава-членка провежда годишна програма за мониторинг на ТСЕ, основана на активно и пасивно наблюдение, в съответствие с приложение III към посочения регламент.

(2) В член 6, параграф 1б от Регламент (ЕО) № 999/2001 се предвижда, че държавите-членки, които могат да докажат подобрене на епидемиологичната обстановка в страната съгласно определени критерии, които да бъдат установени в съответствие с процедурата, упомената в посочения член, могат да подадат заявление за преразглеждане на своите годишни програми за мониторинг.

(3) В глава А, част I, точка 7 от приложение III към Регламент (ЕО) № 999/2001 се определя информацията, която трябва да се предостави на Комисията, както и епидемиологичните критерии, с които трябва да се съобразят държавите-членки, желаещи да преразгледат своите годишни програми за мониторинг.

(4) На 17 юли 2008 г. Европейският орган по безопасност на храните предостави две научни становища, свързани с преразглеждането на режима за мониторинг на СЕГ в някои държави-членки. В посочените становища се предоставя оценка на нивото на допълнителния риск за здравето на хората и животните вследствие на изпълнението на преразгледан режим за мониторинг на СЕГ в 15-те държави-членки на Общността преди 1 май 2004 г. и се заключава, че по-малко от един случай на СЕГ би

бил пропуснат годишно в посочените държави-членки, ако възрастта на животните от рода на едрия рогат добитък, обхванати от режима за мониторинг на СЕГ, се повиши от 24 месеца на 48 месеца.

(5) На 17 юли 2008 г. Италия подаде заявление до Комисията за преразглеждане на своята програма за мониторинг на СЕГ.

(6) На 7 август 2008 г. Ирландия подаде заявление до Комисията за преразглеждане на своята програма за мониторинг на СЕГ.

(7) На 13 август 2008 г. Австрия подаде заявление до Комисията за преразглеждане на своята програма за мониторинг на СЕГ.

(8) На 13 август 2008 г. Дания подаде заявление до Комисията за преразглеждане на своята програма за мониторинг на СЕГ.

(9) На 15 август 2008 г. Обединеното кралство подаде заявление до Комисията за преразглеждане на своята програма за мониторинг на СЕГ.

(10) На 20 август 2008 г. Люксембург подаде заявление до Комисията за преразглеждане на своята програма за мониторинг на СЕГ.

(11) На 28 август 2008 г. Германия подаде заявление до Комисията за преразглеждане на своята програма за мониторинг на СЕГ.

(12) На 28 август 2008 г. Нидерландия подаде заявление до Комисията за преразглеждане на своята програма за мониторинг на СЕГ.

(13) На 29 август 2008 г. Финландия подаде заявление до Комисията за преразглеждане на своята програма за мониторинг на СЕГ.

(14) На 29 август 2008 г. Швеция подаде заявление до Комисията за преразглеждане на своята програма за мониторинг на СЕГ.

⁽¹⁾ ОВ L 147, 31.5.2001 г., стр. 1.

- (15) На 4 септември 2008 г. Португалия подаде заявление до Комисията за преразглеждане на своята програма за мониторинг на СЕГ.
- (16) На 8 септември 2008 г. Франция подаде заявление до Комисията за преразглеждане на своята програма за мониторинг на СЕГ.
- (17) На 9 септември 2008 г. Испания подаде заявление до Комисията за преразглеждане на своята програма за мониторинг на СЕГ.
- (18) На 11 септември 2008 г. Белгия подаде заявление до Комисията за преразглеждане на своята програма за мониторинг на СЕГ.
- (19) На 17 септември 2008 г. Гърция подаде заявление до Комисията за преразглеждане на своята програма за мониторинг на СЕГ.
- (20) На 18 септември 2008 г. заявленията, подадени от посочените 15 държави-членки, бяха оценени от специално създадена за целта работна група от експерти, в рамките на която беше заключено, че анализите на риска, предоставени от държавите-членки в подкрепа на техните заявления, са удовлетворителни и биха осигурили опазването на здравето на хората и животните. Бяха проверени всички изисквания, установени в член 6, параграф 1б, трета алинея и всички епидемиологични критерии, посочени в глава А, част I, точка 7 от приложение III към Регламент (ЕО) № 999/2001, които държавите-членки трябва да изпълнят, за да докажат подобрието в своята епидемиологична обстановка, и беше установено, че те са спазени.
- (21) Следователно е целесъобразно да се разреши на 15-те държави-членки, чиито заявления получиха благоприятна оценка, да преразгледат своите годишни програми за мониторинг и да се постави нова възрастова граница от 48 месеца за изследванията за СЕГ в посочените държави-членки.
- (22) Някои от държавите-членки, които се присъединиха към Общността на 1 май 2004 г., но бяха започнали да полагат усилия в областта през предприсъединителния си период, също подадоха заявления до Комисията за преразглеждане на своите годишни програми за мониторинг на СЕГ. Като допълнение на научната оценка и с цел да се удостовери спазването на епидемиологичните критерии се очаква Хранителната и ветеринарна служба (FVO) да проведе инспекции в посочените държави-членки, а така също и в тези, които ще подадат заявления за преразглеждане на програмите им. Комисията е получила заявления за преразглеждане от Словения и Кипър.
- (23) Поради причини от практическо естество е целесъобразно датата, на която започват преразгледаните годишни програми за мониторинг, да съвпадне със започването на бюджетната година на Общността.
- (24) Мерките, предвидени в настоящото решение, са в съответствие със становището на Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

От 1 януари 2009 г. държавите-членки, изброени в приложението, могат да преразгледат своите годишни програми за мониторинг, съгласно предвиденото в член 6, параграф 1б от Регламент (ЕО) № 999/2001 („преразгледаните годишни програми за мониторинг“).

Член 2

Преразгледаните годишни програми за мониторинг се прилагат само за популацията от едър рогат добитък на съответната държава-членка и обхващат най-малко всички животни от рода на едрия рогат добитък на възраст над 48 месеца, които принадлежат към следните субпопулации:

- животни, посочени в глава А, част I, точка 2.2 от приложение III към Регламент (ЕО) № 999/2001;
- животни, посочени в глава А, част I, точка 2.1 от приложение III към Регламент (ЕО) № 999/2001;
- животни, посочени в глава А, част I, точка 3.1 от приложение III към Регламент (ЕО) № 999/2001.

Член 3

Адресати на настоящото решение са Кралство Белгия, Кралство Дания, Федерална република Германия, Ирландия, Република Гърция, Кралство Испания, Френската република, Италианската република, Великото херцогство Люксембург, Кралство Нидерландия, Република Австрия, Португалската република, Република Финландия, Кралство Швеция и Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия.

Съставено в Брюксел на 28 ноември 2008 година.

За Комисията
Androulla VASSILIOU
Член на Комисията

ПРИЛОЖЕНИЕ

Списък на държавите-членки

- Белгия
 - Дания
 - Германия
 - Ирландия
 - Гърция
 - Испания
 - Франция
 - Италия
 - Люксембург
 - Нидерландия
 - Австрия
 - Португалия
 - Финландия
 - Швеция
 - Обединено кралство
-

III

(Актове, приети по силата на Договора за ЕС)

АКТОВЕ, ПРИЕТИ ПО СИЛАТА НА ДЯЛ VI ОТ ДОГОВОРА ЗА ЕС

РАМКОВО РЕШЕНИЕ 2008/909/ПВР НА СЪВЕТА

от 27 ноември 2008 година

за прилагане на принципа за взаимно признаване към съдебни решения по наказателни дела, с които се налагат наказания лишаване от свобода или мерки, включващи лишаване от свобода, за целите на тяхното изпълнение в Европейския съюз

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за Европейския съюз, и по-специално член 31, параграф 1, буква а) и член 34, параграф 2, буква б) от него,

като взе предвид инициативата на Република Австрия, Република Финландия и Кралство Швеция,

като взе предвид становището на Европейския парламент,

като има предвид, че:

(1) На заседанието си на 15 и 16 октомври 1999 г. в Тампере Европейският съвет подкрепи принципа на взаимното признаване, който да се превърне в крайъгълен камък на правното сътрудничество в Съюза както по гражданскоправни, така и по наказателноправни въпроси.

(2) В съответствие със заключенията от Тампере, на 29 ноември 2000 г. Съветът прие програма от мерки за прилагане на принципа на взаимното признаване на решения по наказателни дела⁽¹⁾, в която се изисква да се оцени необходимостта от модерни механизми за взаимно признаване на окончателни присъди, налагащи наказания, включващи лишаване от свобода (мярка 14) и разширено прилагане на принципа на трансфер на осъдени лица по начин, който да обхваща и лицата, пребиваващи в държава-членка (мярка 16).

(3) Хагската програма за укрепване на свободата, сигурността и правосъдието в Европейския съюз⁽²⁾, изисква от

държавите-членки да изпълнят програмата от мерки, особено в областта на изпълнението на окончателни актове, налагащи наказание лишаване от свобода.

(4) Всички държави-членки са ратифицирали Конвенцията на Съвета на Европа от 21 март 1983 г. за трансфер на осъдени лица. По тази конвенция осъдени лица могат да бъдат прехвърляни за изтърпяване на остатъка от наложеното им наказание само в държавата-членка по гражданството им и само с тяхно съгласие и със съгласието на засегнатите държави. Допълнителният протокол към конвенцията от 18 декември 1997 г., позволяващ при определени условия трансфер без съгласието на лицето, не е ратифициран от всички държави-членки. Нито един от тези инструменти не налага някакво основно задължение за поемане на отговорност за осъдените лица по отношение на изпълнението на наложени наказания или мерки.

(5) Процесуалните права в наказателни производства са съществен елемент за осигуряване на взаимно доверие между държавите-членки в процеса на съдебно сътрудничество. Отношенията между държавите-членки, които се характеризират с особено взаимно доверие в правните системи на другите държави-членки, позволяват признаването от изпълняващата държава на решенията, взети от органите на издаващата държава. Поради това следва да се осигури по-нататъшно развитие на сътрудничеството, предвидено в актовете на Съвета на Европа по отношение на изпълнението на съдебни решения по наказателни дела, и особено когато по отношение на граждани на Съюза има постановено съдебно решение по наказателно дело и е наложено наказание или мярка, включващо/а лишаване от свобода в друга държава-членка. Въпреки необходимостта от осигуряване на подходящи гаранции за осъдените лица, тяхното участие в производството вече не следва да бъде определяещи и във всички случаи да се изисква тяхното съгласие за изпращане на съдебното решение в друга държава-членка с цел неговото признаване и изпълнение на наложеното наказание.

⁽¹⁾ ОВ С 12, 15.1.2001 г., стр. 10.

⁽²⁾ ОВ С 53, 3.3.2005 г., стр. 1.

- (6) Настоящото рамково решение следва да се изпълнява и прилага по начин, позволяващ спазването на общите принципи на равнопоставеност, справедливост и разумност.
- (7) Член 4, параграф 1, буква в) съдържа дискреционна разпоредба, която позволява изпращането на съдебното решение и удостоверението примерно до държавата-членка, чийто гражданин е осъденото лице в случаи, различни от предвидените в параграф 1, букви а) и б), или до държавата-членка, в която осъденото лице живее и е пребивавало законно и без прекъсване в продължение на поне пет години и в която ще запази правото си на постоянно пребиваване.
- (8) В случаите, посочени в член 4, параграф 1, буква в), изпращането на съдебното решение и удостоверението до изпълняващата държава зависи от консултациите, проведени между компетентните органи на издаващата и изпълняващата държава, както и от наличието на съгласие от страна на компетентния орган на изпълняващата държава. Компетентните органи следва да вземат предвид елементи, като например продължителност на пребиваването или други връзки с изпълняващата държава. В случаите, когато по силата на националното законодателство или международните актове осъденото лице може да бъде прехвърлено в държава-членка и в трета държава, компетентните органи на издаващата и изпълняващата държави следва посредством консултации да преценят дали изпълнението в изпълняващата държава би допринесло повече за постигане на целта за социална реинтеграция, отколкото изпълнението в третата държава.
- (9) Изпълнението на наказанието в изпълняващата държава следва да увеличи възможността за социална реинтеграция на осъденото лице. За да се увери, че изпълнението на наказанието от изпълняващата държава ще постигне целта за улесняване на социалната реинтеграция на осъденото лице, компетентният орган на издаващата държава следва да вземе предвид някои елементи като например връзките на лицето с изпълняващата държава, както и дали то счита тази държава за мястото на своите семейни, езикови, културни, социални или икономически и други връзки с изпълняващата държава.
- (10) Становището на осъденото лице, посочено в член 6, параграф 3, може да послужи основно при прилагането на член 4, параграф 4. Думите „и по-специално“ имат за цел да обхванат и случаи, при които становището на осъденото лице включва информация, от значение във връзка с основанията за отказ от признаване и изпълнение. Разпоредбите на член 4, параграф 4 и на член 6, параграф 3 не съставляват основание за отказ от социална реинтеграция.
- (11) На Полша е необходимо повече време отколкото на другите държави-членки, за да се справи с практическите и материални последици от трансфера на полски граждани, осъдени в други държави-членки, особено в светлината на увеличената мобилност на полски граждани в рамките на Съюза. Поради това следва да бъде предвидена временна дерогация с ограничен обхват за не повече от пет години.
- (12) Настоящото рамково решение следва също така да се прилага, *mutatis mutandis*, и към изпълнението на наказания в случаите по член 4, параграф 6 и член 5, параграф 3 от Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 г. относно Европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите-членки⁽¹⁾. Това означава, *inter alia*, че без да засяга това рамково решение, изпълняващата държава може да провери наличието на основание за отказ от признаване и изпълнение съгласно член 9 от настоящото рамково решение, включително и да извърши проверка за двойна наказуемост, доколкото изпълняващата държава е направила декларация по член 7, параграф 4 от настоящото рамково решение, като условие за признаването и изпълнението на съдебното решение, за да се прецени дали лицето да бъде предадено или да се изпълни наказанието в случаите по член 4, параграф 6 от Рамково решение 2002/584/ПВР.
- (13) Настоящото рамково решение зачита основните права и се съобразява с принципите, признати в член 6 от Договора за Европейския съюз и отразени в Хартата на основните права на Европейския съюз, по-специално в глава VI от нея. Някоя разпоредба от настоящото рамково решение не следва да се тълкува като забраняваща отказа да се изпълни решение, когато са налице обективни причини да се счита, че наказанието е наложено с цел наказване на определено лице поради неговия пол, раса, религия, етнически произход, гражданство, език, политически убеждения или сексуална ориентация, или че неговото положение може да бъде застрашено поради някоя от тези причини.
- (14) Настоящото рамково решение не следва да бъде пречка държава-членка да приложи своите конституционни норми, свързани със справедливия процес, свободата на сдружаване, свободата на печата и свободата на изразяване в други медии.

(¹) ОВ L 190, 18.7.2002 г., стр. 1.

- (15) Настоящото рамково решение следва да се прилага в съответствие с правото на гражданите на Съюза да се придвижват и пребивават свободно на територията на държавите-членки, предоставено с член 18 на Договора за създаване на Европейската общност.
- (16) Настоящото рамково решение следва да се прилага в съответствие с приложимото общностно законодателство, и по-специално Директива 2003/86/ЕО на Съвета⁽¹⁾, Директива 2003/109/ЕО на Съвета⁽²⁾ и Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁽³⁾.
- (17) Когато в настоящото рамково решение се посочва държавата, в която осъденото лице „живее“, това означава мястото, с което лицето е свързано предвид неговото обичайно пребиваване и елементи като семейни, социални или професионални връзки.
- (18) При прилагането на член 5, параграф 1 следва да се осигури възможност да се предават съдебни решения или заверени преписи от тях заедно с удостоверение на компетентния орган в изпълняващата държава-членка по начини, които позволяват писмено документиране, например електронна поща или факс, при условия, позволяващи на изпълняващата държава да установи истинността.
- (19) В случаите, посочени в член 9, параграф 1, буква к), изпълняващата държава следва да вземе предвид възможността наказанието да се адаптира в съответствие с настоящото рамково решение, преди да откаже да признае и изпълни наказанието, включващо мярка, различна от наказание лишаване от свобода.
- (20) Основанието за отказ, предвидено в член 9, параграф 1, буква к), може да се приложи и в случаите, когато лицето не е признато за виновно в извършването на престъпление, въпреки че компетентният орган е приложил мярка, включваща лишаване от свобода, различна от наказание лишаване от свобода, в резултат на извършено престъпление.
- (21) Основанието за отказ, свързано с териториалността, следва да се прилага само в изключителни случаи и като се цели възможно най-добро сътрудничество съгласно разпоредбите на настоящото рамково решение, като се отчети неговата цел. Решението за прилагане на това основание за отказ следва да се основава на анализ на всеки отделен случай и на консултации между компетентните органи на издаващата и изпълняващата държава.
- (22) Срокът, посочен в член 12, параграф 2, следва да се прилага от държавите-членки по такъв начин, че по

правило окончателното решение, включително и при процедура по обжалване, да бъде постановено в рамките на 90 дни.

- (23) Съгласно член 18, параграф 1, като се отчитат изключенията, изброени в параграф 2, принципът на особеността се прилага само, когато е осъществен трансферът на лицето в изпълняващата държава. Поради това той не следва да се прилага, когато не е осъществен трансфер на лицето в изпълняващата държава — например, когато лицето е избягало в изпълняващата държава,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РАМКОВО РЕШЕНИЕ:

ГЛАВА I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Определения

По смисъла на настоящото рамково решение:

- а) „съдебно решение“ означава окончателно решение или разпореждане на съд на издаващата държава, с което се налага наказание на физическо лице;
- б) „наказание“ означава всяко наказание лишаване от свобода или мярка, включваща лишаване от свобода, постановени за ограничен или неограничен срок във връзка с извършено престъпление и вследствие на образувано наказателно производство;
- в) „издаваща държава“ означава държавата-членка, в която е постановено съдебно решение;
- г) „изпълняваща държава“ означава държавата-членка, на която е изпратено съдебно решение с цел неговото признаване и изпълнение.

Член 2

Определяне на компетентните органи

1. Всяка държава-членка съобщава на Генералния секретариат на Съвета кой орган или органи е компетентен, респ. са компетентни, съгласно нейното национално право, по настоящото рамково решение в случаите, когато тази държава-членка е издаваща или изпълняваща държава.

2. Генералният секретариат на Съвета предоставя получената информация на разположение на всички държави-членки и на Комисията.

⁽¹⁾ ОВ L 251, 3.10.2003 г., стр. 12.

⁽²⁾ ОВ L 16, 23.1.2004 г., стр. 44.

⁽³⁾ ОВ L 158, 30.4.2004 г., стр. 77.

Член 3

Цел и приложно поле

1. Целта на настоящото рамково решение е да установи привила, съгласно които държавите-членки, с оглед улесняване на социалната реинтеграция на осъденото лице, да признават постановените съдебни решения и да изпълняват наказанието.

2. Настоящото рамково решение се прилага, когато осъденото лице се намира в издаващата или в изпълняващата държава.

3. Настоящото рамково решение се прилага само по отношение на признаването на съдебни решения и изпълнението на наказания по смисъла на настоящото рамково решение. Фактът, че освен наказанието е наложена и глоба и/или конфискация, която все още не е платена, събрана или изпълнена, не е пречка за изпращане на съдебното решение. Признаването и изпълнението на такива заповеди и решения за налагане на глоба и конфискация в друга държава-членка става на основата на приложимите между държавите-членки нормативни актове, по-специално на Рамково решение 2005/214/ПВР на Съвета от 24 февруари 2005 г. относно прилагането на принципа за взаимно признаване на финансови санкции⁽¹⁾ и на Рамково решение 2006/783/ПВР на Съвета от 6 октомври 2006 г. за прилагане на принципа за взаимно признаване на решения за конфискация⁽²⁾.

4. Настоящото рамково решение не води до изменение на задължението за спазване на основните права и основните правни принципи, залегнали в член 6 от Договора за Европейския съюз.

ГЛАВА II

ПРИЗНАВАНЕ НА СЪДЕБНИ РЕШЕНИЯ И ИЗПЪЛНЕНИЕ НА НАКАЗАНИЯ

Член 4

Критерии за изпращане на съдебни решения и удостоверения до друга държава-членка

1. При условие че осъденото лице се намира в издаващата държава или в изпълняващата държава и че това лице е дало съгласието си, когато такова се изисква съгласно член 6, съдебно решение, заедно с удостоверение, стандартен формуляр за което е даден в приложение I, може да бъде изпратено до една от следните държави-членки:

- а) държавата-членка, чийто гражданин е осъденото лице и в която то живее; или
- б) държавата-членка, чийто гражданин е осъденото лице и в която, въпреки че не живее там, то ще бъде депортирано,

след като бъде освободено от изпълнение на наказанието въз основа на заповед за експулсиране или депортиране, съдържаща се в съдебното решение или в акт на съдебен или административен орган или на друга мярка, взета в резултат на съдебното решение; или

- в) държава-членка, различна от държавата-членка, посочена в букви а) и б), чийто компетентен орган е съгласен съдебното решение и удостоверението да бъдат изпратени в последната държава-членка.

2. Изпращането на съдебното решение и удостоверението може да се извърши, ако компетентният орган на издаващата държава, когато е уместно, след консултации между компетентните органи на издаващата и изпълняващата държава, се е уверил, че изпълнението на наказанието от изпълняващата държава би спомогнало за постигането на целта за улесняване на социалната реинтеграция на осъденото лице.

3. Преди да изпрати съдебното решение и удостоверението, компетентният орган на издаващата държава може да се консултира, чрез подходящи средства, с компетентния орган на изпълняващата държава. Консултативната е задължителна в случаите, посочени в параграф 1, буква в). В такива случаи компетентният орган на изпълняващата държава информира незабавно издаващата държава за взетото от него решение, с което приема или не приема да бъде изпратено съдебното решение.

4. По време на такава консултация компетентният орган на изпълняващата държава може да представи на компетентния орган на издаващата държава мотивирано становище за това, че изпълнението на наказанието в изпълняващата държава няма да изпълни целта за улесняване на социалната реинтеграция и успешно приобщаване на осъденото лице към обществото.

Когато не е проведена консултация, такова становище може да се представи незабавно след предаването на съдебното решение и удостоверението. Компетентният орган на издаващата държава взема предвид становището и решава дали да оттегли удостоверението или не.

5. Изпълняващата държава може по своя инициатива да поиска от издаващата държава да изпрати съдебното решение заедно с удостоверението. Осъденото лице също може да поиска от компетентните органи на издаващата държава или на изпълняващата държава да започнат процедура по изпращането на съдебното решение и удостоверението съгласно настоящото рамково решение. Исканията, подадени по настоящия параграф, не задължават издаващата държава да изпрати съдебното решение заедно с удостоверението.

⁽¹⁾ ОВ L 76, 22.3.2005 г., стр. 16.

⁽²⁾ ОВ L 328, 24.11.2006 г., стр. 59.

6. При изпълнението на настоящото рамково решение държавите-членки приемат мерки, които по-специално отчитат целта за улесняване на социалната реинтеграция на осъденото лице и въз основа на които техните компетентни органи трябва да вземат решение дали да разрешат или не изпращането на съдебното решение и удостоверението в случаите по параграф 1, буква в).

7. Всяка държава-членка може при приемане на настоящото рамково решение или по-късно, да нотифицира Генералния секретариат на Съвета за това, че в отношенията ѝ с други държави-членки, направили същата нотификация, не се изисква предварителното ѝ съгласие по параграф 1, буква в) за изпращането на съдебното решение и удостоверението:

а) когато осъденото лице живее и е пребивавало законно и без прекъсване през най-малко пет години в изпълняващата държава и ще запази правото си на постоянно пребиваване в тази държава, и/или

б) когато осъденото лице е гражданин на изпълняващата държава в случаи, различни от тези, предвидени в параграф 1, букви а) и б).

В случаите, посочени в буква а), право на постоянно пребиваване означава, че съответното лице:

— има право на постоянно пребиваване в съответната държава-членка съгласно националния закон, с който се прилага общностното законодателство, прието въз основа на членове 18, 40, 44 и 52 от Договора за създаване на Европейската общност, или

— притежава валидно разрешение за пребиваване като постоянно или дългосрочно пребиваващо лице за съответната държава-членка в съответствие с националния закон, с който се прилага общностното законодателство, прието въз основа на член 63 от Договора за създаване на Европейската общност, по отношение на държавите-членки, за които това общностно законодателство е приложимо, или в съответствие с националния закон по отношение на държавите-членки, за които то не е приложимо.

Член 5

Изпращане на съдебното решение и удостоверението

1. Компетентният орган на издаващата държава изпраща решението или заверен препис от решението заедно с удостоверението пряко на компетентния орган на изпълняващата държава, и то по начин, който позволява писмено документиране и при условия, позволяващи на изпълняващата държава да установи истинността му. Оригиналът на съдебното решение

или негов заверен препис и оригиналът на удостоверението се изпращат на изпълняващата държава при искане от нейна страна. Всички официални съобщения също се извършват пряко между посочените компетентни органи.

2. Удостоверението се подписва и верността на съдържанието му се удостоверява от компетентния орган на издаващата държава.

3. Издаващата държава не може да изпраща съдебното решение заедно с удостоверението на повече от една изпълняваща държава наведнъж.

4. Ако компетентният орган на изпълняващата държава не е известен на компетентния орган на издаващата държава, последният извършва всички необходими запитвания, включително чрез звената за контакти на Европейската съдебна мрежа, създадена със Съвместно действие 98/428/ПВР на Съвета⁽¹⁾, с цел да получи информацията от изпълняващата държава.

5. Когато орган на изпълняващата държава получи съдебно решение, придружавано от удостоверение, без да е компетентен да го признае и да предприеме необходимите действия за неговото изпълнение, той изпраща служебно съдебното решение заедно с удостоверението на компетентния орган на изпълняващата държава и уведомява съответно компетентния орган на издаващата държава.

Член 6

Становище и уведомяване на осъденото лице

1. Без да се засяга параграф 2, съдебно решение заедно с удостоверение до изпълняващата държава може да бъде изпратено с цел неговото признаване и изпълнението на наказанието само със съгласието на осъденото лице в съответствие със закона на издаващата държава.

2. Съгласието на осъденото лице не се изисква, когато съдебното решение заедно с удостоверението е изпратено:

а) до държавата-членка, чийто гражданин е и в която живее осъденото лице;

б) до държавата-членка, в която осъденото лице ще бъде депортирано, след като бъде освободено от изпълнение на наказанието въз основа на заповед за експулсиране или депортиране, съдържаща се в съдебното решение или в акт на съдебен или административен орган или на друга мярка, взета в резултат на съдебното решение;

⁽¹⁾ ОВ L 191, 7.7.1998 г., стр. 4.

в) до държавата-членка, в която осъденото лице е избягало или се е върнало поради наличието на висящо наказателно производство срещу него в издаващата държава или след осъждане в тази издаващата държава.

3. Във всички случаи, когато осъденото лице все още се намира в издаващата държава, му се предоставя възможност да изрази своето становище устно или писмено. Когато издаващата държава прецени това за необходимо предвид възрастта на осъденото лице или неговото физическо или психическо състояние, тази възможност се предоставя на неговия законен представител.

Становището на осъденото лице се взема предвид, когато се решава дали да се изпрати съдебното решение заедно с удостоверение. Когато лицето се е възползвало от предоставената по настоящия параграф възможност, становището на осъденото лице се изпраща на изпълняващата държава, и по-специално с оглед на член 4, параграф 4. Когато осъденото лице е изразило своето становище устно, издаващата държава осигурява достъп на изпълняващата държава до писмения запис на това становище.

4. Компетентният орган на издаващата държава информира осъденото лице на разбираем за него език, че е взел решение да изпрати съдебното решение заедно с удостоверение, като използва за целта стандартния формуляр за уведомление, даден в приложение II. Когато осъденото лице се намира в изпълняващата държава по времето на вземане на това решение, формулярът се предава на изпълняващата държава, която съответно уведомява осъденото лице.

5. Параграф 2, буква а) не се прилага по отношение на Полша нито когато действа като издаваща, нито когато действа като изпълняваща държава в случаите, когато съдебното решение е било постановено преди изтичане на пет години, считано от 5 декември 2011 г. Полша може по всяко време да уведоми Генералния секретариат на Съвета за намерението си да не продължава да се ползва от тази дерогация.

Член 7

Двойна наказуемост

1. Следните престъпления, ако в издаващата държава-членка са наказуеми с лишаване от свобода или мярка, включваща лишаване от свобода за максимален срок от не по-малко от три години, и така както са определени в законодателството на издаващата държава, дават основание за признаване на съдебното решение и изпълнение на наложеното наказание, при условията на настоящото рамково решение и без проверка за евентуална двойна наказуемост на деянието:

— участие в организирана престъпна група,

— тероризъм,

— трафик на хора,

— сексуална експлоатация на деца и детска порнография,

— незаконен трафик на наркотични и психотропни вещества,

— незаконен трафик на оръжия, боеприпаси и взривни вещества,

— корупция,

— измама, включително такава, която засяга финансовите интереси на Европейските общности по смисъла на Конвенцията от 26 юли 1995 г. за защита на финансовите интереси на Европейските общности ⁽¹⁾,

— изпиране на имущество, придобито от престъпление,

— подправка на парични знаци, включително евро,

— престъпления, свързани с компютри,

— престъпления против околната среда, включително незаконен трафик на застрашени животински видове и застрашени растителни видове и разновидности,

— подпомагане на незаконно влизане и пребиваване,

— убийство, тежка телесна повреда,

— незаконна търговия с човешки органи и тъкани,

— отвличане, противозаконно лишаване от свобода и задържане на заложници,

— расизъм и ксенофобия,

— организиран или въоръжен грабеж,

— незаконен трафик на предмети на културата, включително антични предмети и произведения на изкуството,

— мошеничество,

⁽¹⁾ ОВ С 316, 27.11.1995 г., стр. 49.

- рекет и изнудване,
- подправка на изделия и пиратство,
- подправка на и търговия с административни документи,
- подправка на платежни инструменти,
- незаконен трафик на хормонални вещества и други стимулатори на растежа,
- незаконен трафик на ядрени или радиоактивни материали,
- трафик на противозаконно отнети превозни средства,
- изнасилване,
- палез,
- престъпления от компетентността на Международния наказателен съд,
- незаконно отвлечане на летателни средства или кораби,
- саботаж.

2. Съветът може с единодушие и след консултация с Европейския парламент и при условията, определени в член 39, параграф 1 от Договора за Европейския съюз, по всяко време да реши да включи в списъка по параграф 1 и други видове деяния. Въз основа на представения му съгласно член 29, параграф 5 от настоящото рамково решение доклад Съветът преценява дали списъкът следва да бъде разширен или изменен.

3. За деяния, различни от посочените в параграф 1, изпълняващата държава може да постави по отношение на признаването на съдебното решение и изпълнението на наказанието условието то да се отнася за деяния, които са наказуеми и съгласно правото на изпълняващата държава, независимо от елементите на състава или начина, по който са описани.

4. Всяка държава-членка може, при приемане на настоящото рамково решение или по-късно, да заяви в декларация, нотифицирана на Генералния секретариат на Съвета, че няма да прилага параграф 1. Декларацията може да бъде оттеглена по всяко време. Тези декларации и оттеглянето им се публикуват в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 8

Признаване на съдебното решение и изпълнение на наказанието

1. Компетентният орган на изпълняващата държава признава решението, което е предадено в съответствие с член 5 и съгласно процедурата по член 5, и незабавно предприема необходимите действия за изпълнение на наказанието, освен ако не реши да се позове на някое от основанията за отказ от признаване или от изпълнение по член 9.

2. Когато наказанието е несъвместимо със закона на изпълняващата държава по отношение на своя срок, компетентният орган на изпълняващата държава може да реши да адаптира наказанието, но само ако то превишава най-тежкото наказание, предвидено за подобни деяния съгласно националния закон на същата. Адаптираното наказание не може да бъде по-малко от най-тежкото наказание, предвидено за подобни деяния съгласно закона на изпълняващата държава.

3. Когато наказанието е несъвместимо със закона на изпълняващата държава по отношение на своя характер, компетентният орган на изпълняващата държава може да реши да адаптира към наказанието или мярката, предвидени за подобни деяния съгласно националния закон на същата. В този случай наказанието или мярката съответстват във възможно най-голяма степен на наказанието, наложено от издаващата държава, от което следва, че наказанието не може да бъде заменено с парична санкция.

4. Адаптираното наказание не може да бъде по-тежко от наложеното в издаващата държава нито по своя характер, нито по своя срок.

Член 9

Основания за отказ от признаване на съдебното решение и изпълнение на наказанието

1. Компетентният орган на изпълняващата държава може да откаже да признае решението и изпълни наказанието, ако:

- а) удостоверението, посочено в член 4, е непълно или има явно несъответствие между него и съдебното решение и не е било допълнено или поправено в рамките на определен от компетентния орган на изпълняващата държава разумен срок;
- б) не са изпълнени критериите, посочени в член 4, параграф 1;
- в) изпълнението на наказанието би било в противоречие принципа *ne bis in idem*;

- г) в случая, посочен в член 7, параграф 3, и — когато изпълняващата държава е направила декларация по член 7, параграф 4 — в случая, посочен в член 7, параграф 1, съдебното решение се отнася до деяние, което не е наказуемо съгласно правото на изпълняващата държава. Въпреки това във връзка с данъци или такси, мита и валутен обмен, изпълнението на съдебно решение не може да бъде отказано с аргумент, че законодателството на изпълняващата държава не предвижда същия вид данъци и такси или не съдържа уредба по отношение на данъци или такси, мита и валутен обмен, еднаква с тази на издаващата държава-членка;
- д) изпълнението на наказанието е погасено по давност съгласно закона на изпълняващата държава;
- е) правото на изпълняващата държава предвижда имунитет и това прави невъзможно изпълнението на наказанието;
- ж) наказанието е наложено на лице, което съгласно правото на изпълняващата държава поради възрастта си не може да бъде наказателно отговорно за деянията, по отношение на които е постановено съдебното решение;
- з) към момента на получаване на съдебното решение от компетентния орган на изпълняващата държава за изтърпяване остават по-малко от шест месеца от наложеното наказание;
- и) съдебното решение е постановено задочно, освен когато в удостоверението се посочва, че лицето е било призовано лично или информирано чрез упълномощен представител съгласно националното право на издаващата държава, за времето и мястото на производството, довело до постановяването на задочното съдебно решение, или че лицето е съобщило на компетентен орган, че няма да оспорва;
- й) изпълняващата държава, преди да се вземе решението в съответствие с член 12, параграф 1, е подала искане в съответствие с член 18, параграф 3, а издаващата държава в съответствие с член 18, параграф 2, буква ж), не е дала съгласие за наказателно преследване, наказване или лишаване от свобода по някакъв друг начин на съответното лице в изпълняващата държава за деяние, извършено преди трансфера, с изключение на това, за което е извършен трансферът на лицето;
- к) наложеното наказание включва мярка за психиатрични или здравни грижи или друг вид мярка, предвиждаща лишаване от свобода, която, независимо от член 8, параграф 3, не може да бъде изпълнена от изпълняващата държава в съответствие с нейната правна или здравна система;
- л) съдебното решение се отнася за престъпление, което съгласно правото на изпълняващата държава се разглежда като извършено изцяло, предимно или основно на нейна територия или на място, приравнено на нейна територия.

2. Всяко решение по параграф 1, буква л), взето по отношение на деяния, извършени отчасти на територията на изпълняващата държава или място, приравнено на нейна територия, се приема от компетентния орган на изпълняващата държава, в изключителни обстоятелства и с оглед на всеки отделен случай, като се отчитат особените обстоятелства по случая и особено факта дали разглежданото поведение е проявено предимно или основно в издаващата държава.

3. В случаите, посочени в параграф 1, букви а), б), в), и), к) и л), преди да се вземе решението за отказ от признаване на съдебното решение и неизпълнение на наказанието, компетентният орган на издаващата държава се консултира с компетентния орган на издаващата държава, като използва всички подходящи средства за това и при необходимост отправя искане до последния да му предостави без отлагане необходимата допълнителна информация.

Член 10

Частично признаване и изпълнение

1. Ако компетентният орган на изпълняващата държава би могъл да признае съдебното решение и да изпълни наказанието отчасти, то преди да реши да не признае съдебното решение и да не изпълни наказанието изцяло, може да се консултира с компетентния орган на издаващата държава с оглед да се постигне съгласие в съответствие с предвиденото в параграф 2.

2. Компетентните органи на издаващата и на изпълняващата държава могат в отделни случаи да постигнат съгласие за частично признаване и изпълнение на определено наказание в съответствие с определените от тях условия, при условие че такова признаване и изпълнение няма да доведе удължаване на срока на наказанието. Ако такова съгласие не бъде постигнато, удостоверението се оттегля.

Член 11

Отлагане на признаването на съдебното решение

Когато посоченото в член 4 удостоверение е непълно или явно не съответства на съдебното решение, признаването на съдебното решение може да бъде отложено в изпълняващата държава до изтичането на разумен срок, определен от изпълняващата държава за допълване и поправка на удостоверението.

Член 12

Решение относно изпълнението на наказанието и срокове

1. Компетентният орган в изпълняващата държава решава във възможно най-кратък срок дали да признае съдебното решение и да изпълни наказанието и съответно информира издаващата държава, включително за евентуални решения за адаптиране на наказанието в съответствие с член 8, параграфи 2 и 3.

2. Освен ако не съществува основание за отлагане съгласно член 11 или съгласно член 23, параграф 3, окончателното решение за признаване на съдебното решение и изпълнение на наказанието се взема в срок от 90 дни от получаването на съдебното решение и удостоверението.

3. Когато при изключителни обстоятелства компетентният орган на изпълняващата държава няма възможност да спази срока, предвиден в параграф 2, той информира без забавяне компетентния орган на издаващата държава по какъвто и да е начин, като посочва причините за забавата и срокът, което е преценил за необходим за вземането на окончателно решение.

Член 13

Оттегляне на удостоверението

Докато изпълнението на наказанието в изпълняващата държава не е започнало, издаващата държава може да оттегли удостоверението от тази държава, като посочи причините за това. При оттегляне на удостоверението изпълняващата държава прекратява изпълнението на наказанието.

Член 14

Временно задържане

Когато осъденото лице се намира в изпълняващата държава, по искане на издаващата държава изпълняващата държава може, преди получаването на съдебното решение и удостоверението или преди да се вземе решението относно признаването на съдебното решение и изпълнението на наказанието, да задържи осъденото лице или да предприеме всякакви други мерки, с които да осигури оставането на осъденото лице на нейна територия до вземането на решение относно признаването на съдебното решение и изпълнението на наказанието. Не се допуска удължаване на срока на наказанието вследствие на задържането на основание на настоящата разпоредба.

Член 15

Трансфер на осъдени лица

1. Когато осъденото лице се намира в издаващата държава, трансферът му в изпълняващата държава се осъществява в момент, уговорен между компетентните органи на издаващата и изпълняващата държава, но не по-късно от 30 дни, след като изпълняващата държава е взела окончателното решение относно признаването на съдебното решение и изпълнението на наказанието.

2. Когато прехвърлянето на осъденото лице в рамките на посочения в параграф 1 срок е възпрепятствано от непредвидени обстоятелства, компетентните органи на издаващата и изпълняващата държави незабавно влизат във връзка. Трансферът се осъществява веднага след отпадане на тези обстоятелства. Компетентният орган на издаващата държава незабавно уведомява компетентния орган на изпълняващата държава и двата органа уговарят нова дата, на която да се осъществи трансферът. В този

случай трансферът следва да се състои в срок от 10 дни, считано от уговорената по този начин дата.

Член 16

Транзит

1. Всяка държава-членка, в съответствие със законодателството си, позволява транзита през нейна територия на осъдено лице, което подлежи на трансфер в изпълняващата държава, при условие че издаващата държава ѝ е предала, заедно с искането за транзит, копие от удостоверението, посочено в член 4. Искането за транзит и удостоверението могат да се изпращат по какъвто и да е начин, който позволява писмено документиране. По молба на държавата-членка, към която е отправено искането за транзит, издаващата държава предоставя превод на удостоверението на един от езиците, които са посочени в молбата като приемливи за държавата-членка, към която е отправено искането за транзит.

2. Когато получи искане за разрешение за транзит, държавата-членка, към която е отправено искането за транзит, информира издаващата държава, ако не може да даде гаранции, че осъденото лице няма да бъде наказателно преследвано или задържано, с изключение в предвидените в параграф 1 случаи, нито да бъде подложено на каквото и да е друго ограничение на свободата му на нейна територия за извършени деяния или наложени наказания, предхождащи момента, в който е напуснало територията на издаващата държава. В този случай издаващата държава може да оттегли искането.

3. Държавата-членка, към която е отправено искането за транзит, нотифицира решението си, което приема приоритетно и не по-късно от една седмица след получаване на искането, използвайки същата процедура. Това решение може да бъде отложено до получаването на превода от държавата-членка, към която е отправено искането за транзит, когато такъв превод се изисква съгласно параграф 1.

4. Държавата-членка, към която е отправено искането за транзит, може да задържи осъденото лице за срок, не по-дълъг от необходимия за целите на транзита през нейна територия.

5. Не се изисква искане за транзит в случай на въздушен превоз без предвиден престой. Ако все пак се наложи непредвидено кацане, издаващата държава предоставя посочената в параграф 1 информация в срок от 72 часа.

Член 17

Приложимо право при изпълнението

1. За изпълнение на наказанието се прилага правото на изпълняващата държава. Органите на изпълняващата държава са единствено компетентни, при спазване на параграфи 2 и 3, да вземат решения относно процедурата за изпълнение и да определят произтичащите от нея мерки, включително и относно основанията за предсрочно или условно освобождаване.

2. Компетентният орган на изпълняващата държава приспада изцяло срока на вече изтърпяното лишаване от свобода във връзка с наказанието, за което се отнася съдебното решение, от общия срок на наказанието за лишаване от свобода, което подлежи на изтърпяване.

3. Компетентният орган на изпълняващата държава информира компетентния орган на издаващата държава, по молба на последния, за приложимите правни разпоредби относно възможността за предсрочно или условно освобождаване. Издаващата държава може да приеме прилагането на такива разпоредби или да оттегли удостоверението.

4. Държавите-членки могат да предвидят, че във всяко решение за предсрочно или условно освобождаване могат да бъдат взети предвид онези разпоредби от националното законодателство, посочени от издаващата държава, съгласно които от определен момент лицето има право на предсрочно или условно освобождаване.

Член 18

Принцип на особеността

1. При спазване на параграф 2, лице, предадено на изпълняващата държава на основание настоящото рамково решение не се преследва, осъжда или лишава от свобода за деяние, извършено преди трансфера му и различно от това, във връзка с което е бил осъществен трансферът.

2. Параграф 1 не се прилага в следните случаи:

- а) когато лицето, макар и да е имало възможност да напусне територията на изпълняващата държава, не е направило това в срок от 45 дни от окончателното си освобождаване или се е завърнало на тази територия, след като я е напуснало;
- б) деянието не се наказва с наказание лишаване от свобода или мярка, включваща задържане;
- в) наказателното производство не води до прилагане на мярка, свързана с ограничаване на личната свобода;
- г) когато на осъденото лице може да бъде наложено наказание или мярка, която не е свързана с лишаване от свобода, а именно глоба или заместваща мярка, дори ако глобата или заместващата мярка могат да доведат до ограничаване на личната му свобода;
- д) когато осъденото лице е дало съгласие за трансфера;
- е) когато осъденото лице, след трансфера му, изрично се е отказало от правото си да се възползва от „принципа на особеността“ по отношение на конкретни действия, предхождани предаването му. Отказът следва да бъде направен пред компетентен съдебен орган на изпълняващата държава и да бъде документиран в съответствие с националното право

на тази държава. Отказът се изготвя по начин, от който да личи, че е доброволен и че лицето напълно съзнава последиците. За тази цел лицето има право да бъде подпомагано от защитник;

ж) в случаите, различни от посочените по букви а)–е), когато издаващата държава даде съгласието си в съответствие с параграф 3.

3. Искане за съгласие се подава до компетентния орган на издаващата държава, придружено от посочената в член 8, параграф 1 на Рамково решение 2002/584/ПВР и преведена съгласно член 8, параграф 2 от него информация. Съгласието се дава, ако съществува задължение за предаване на лицето съгласно това рамково решение. Решението следва да бъде взето не по-късно от 30 дни след получаване на искането. Що се отнася до посочените в член 5 от това рамково решение случаи, изпълняващата държава е длъжна да предостави гаранциите, предвидени в него.

Член 19

Амнистия, помилване и възобновяване на производството

1. Издаващата държава, както и изпълняващата държава, могат да вземат решение за амнистия или помилване.

2. Единствено издаващата държава може да се произнася по молби за възобновяване на производството, довело до постановяване на съдебно решение за налагане на наказание, подлежащо на изпълнение съгласно настоящото рамково решение.

Член 20

Информация от издаващата държава

1. Компетентният орган на издаващата държава незабавно уведомява компетентния орган на изпълняващата държава за всяко решение или мярка, в резултат на които наказанието престава да подлежи на изпълнение незабавно или в рамките на определен срок.

2. Компетентният орган на изпълняващата държава прекратява изпълнението на наказанието, веднага щом бъде уведомен от компетентния орган на издаващата държава за решението или мярката, посочени в параграф 1.

Член 21

Информация, която се предоставя от изпълняващата държава

Компетентният орган на изпълняващата държава уведомява без забавяне компетентния орган на издаващата държава по начин, който позволява писмено документиране:

а) за предаването на съдебното решение и удостоверението на компетентния орган, отговорен за изпълнението му в съответствие с член 5, параграф 5;

- б) за обстоятелството, че е практически невъзможно да се изпълни наказанието, тъй като след предаване на съдебното решение и удостоверение на изпълняващата държава, осъденото лице не може да бъде открито на територията на изпълняващата държава, като в този случай изпълняващата държава не е задължена да изпълни наказанието;
- в) за окончателното решение за признаване на съдебното решение и за изпълнение на наказанието, включително и за датата на вземане на решението;
- г) за всеки отказ от признаване на съдебното решение и от изпълнение на наказанието в съответствие с член 9, като се посочват мотивите за този отказ;
- д) за всяко решение за адаптиране на наказанието в съответствие с член 8, параграф 2 или 3, като се посочват мотивите за това решение;
- е) за всяко решение да не се изпълнява наказанието, поради една от причините, изброени в член 19, параграф 1, като се посочат мотивите за това решение;
- ж) за началото и края на периода на условно освобождаване, когато издаващата държава го е посочила в удостоверението;
- з) за бягство на осъденото лице по време на изтърпяване на наказанието;
- и) за изпълнението на наказанието веднага след неговото изтърпяване.

Член 22

Последици от трансфера на осъденото лице

1. При спазване на параграф 2 издаващата държава не предприема мерки по изпълнение на наказанието, ако изпълнението му е започнало в изпълняващата държава.
2. Издаващата държава възстановява правото си да изпълнява наказанието, ако изпълняващата държава я уведоми за частичното неизпълнение на наказанието в случаите по член 21, буква з).

Член 23

Езици

1. Удостоверението се превежда на официалния език или на един от официалните езици на изпълняващата държава. Всяка държава-членка може при приемането на настоящото рамково решение или по-късно да посочи в декларация, депозирана в Генералния секретариат, че ще приема превод на един или повече други официални езици на институциите на Европейския съюз.
2. Не се изисква превод на съдебното решение, като обаче се спазва параграф 3.
3. Всяка държава-членка може, при приемането на настоящото рамково решение или по-късно, да посочи в декларация, депозирана в Генералния секретариат на Съвета, че в качеството си на изпълняваща държава може, когато счита, че съдържането на удостоверението е недостатъчно, за да се вземе решение относно изпълнението на наказанието, веднага след получаване на съдебното решение или удостоверението да поиска съдебното решение или основни части от него да бъдат придружени от превод на официалния език или на един от официалните езици на изпълняващата държава, или на един или повече други официални езици на институциите на Европейския съюз. Това искане се прави, ако е необходимо, след консултация между компетентните органи на издаващата и изпълняваща държави с оглед да се уточни кои са основните части на съдебното решение, подлежащи на превод.

Вземането на решение за признаване на съдебното решение и за изпълнение на наказанието може да бъде отложено до момента на предоставяне на превода от издаващата държава на изпълняващата държава или, когато изпълняващата държава реши да преведе съдебното решение на свои разноски — до получаване на превода.

Член 24

Разноски

Разноските, свързани с изпълнението на настоящото рамково решение се поемат от изпълняващата държава, с изключение на разноските по трансфера на осъденото лице в изпълняващата държава, както и на тези, които са възникнали изключително на суверенната територия на издаващата държава.

Член 25

Изпълнение на наказания след Европейска заповед за арест

Без да се засягат разпоредбите на Рамково решение 2002/584/ПВР, разпоредбите на настоящото рамково решение се прилагат *mutatis mutandis*, доколкото са съвместими с разпоредбите на това рамково решение, към изпълнението на наказанията в случаи, когато държава-членка се задължава да изпълни наказание съгласно член 4, параграф 6 от това рамково решение, или когато, действайки съгласно член 5, параграф 3 от това рамково решение, тя е поставила условие за последващо връщане на осъденото лице в съответната държава за изтърпяване на наказанието, за да се избегне възможността съответното лице да остане ненаказано.

ГЛАВА III

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 26

Отношение с други споразумения и договорености

1. Без да се засяга изпълнението им от страна на държавите-членки и трети държави, както и временното им прилагане в съответствие с член 28, от 5 декември 2011 настоящото рамково решение заменя съответните разпоредби на следните конвенции, приложими към отношенията между държавите-членки:

— Европейската конвенция за трансфер на осъдени лица от 21 март 1983 г. и допълнителният протокол към нея от 18 декември 1997 г.,

— Европейската конвенция за международното признаване на присъди от 28 май 1970 г.,

— дял III, глава 5 от Конвенцията от 19 юни 1990 г. за прилагане на Шенгенската конвенция от 14 юни 1985 г. относно постепенното премахване на контрола по общите граници,

— Конвенцията между държавите-членки на Европейските общности относно изпълнението на наложени в чужбина наказания от 13 ноември 1991 г.

2. Държавите-членки могат да продължат да прилагат действащите двустранни и многостранни споразумения или договорености и след 27 ноември 2008 г., доколкото същите позволяват задълбочаване и разширяване на целите на настоящото рамково решение и способват за по-нататъшното опростяване или улесняване на процедурите за изпълнение на наказания.

3. Държавите-членки могат да сключват двустранни и многостранни споразумения или договорености 5 декември 2008 г., доколкото такива споразумения и договорености позволяват задълбочаване или разширяване на разпоредбите на настоящото рамково решение и способват за по-нататъшното опростяване или улесняване на процедурите за изпълнение на наказания.

4. В срок до 5 март 2009 г. държавите-членки нотифицират Съвета и Комисията за съществуващите споразумения и договорености, посочени в параграф 2, които желаят да продължат да прилагат. Държавите-членки нотифицират Съвета и Комисията и за всяко ново споразумение или договореност съгласно параграф 3 до три месеца след подписването им.

Член 27

Териториално приложение

Настоящото рамково решение се прилага за Гибралтар.

Член 28

Преходна разпоредба

1. За исканията, получени преди 5 декември 2011 г., продължават да се прилагат действащите нормативни актове за трансфер на осъдени лица. За получените след тази дата искания се прилагат правилата, приети от държавите-членки съгласно настоящото рамково решение.

2. Независимо от това, всяка държава-членка може, при приемането на настоящото рамково решение, да декларира, че в случаите когато окончателното съдебно решение е постановено преди посочената в декларацията дата, тя, в качеството си на издаваща и изпълняваща държава, ще продължи да прилага действащите нормативни актове за трансфер на осъдени лица, приложими преди 5 декември 2011 г. Ако е направена такава декларация, тези актове ще се прилагат в такива случаи по отношение на всички останали държави-членки, независимо от това дали са направили или не декларация в същия смисъл. Тази дата не може да бъде след 5 декември 2011 г. Посочената декларация се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*. Тя може да бъде оттеглена по всяко време.

Член 29

Изпълнение

1. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да се съобразят с разпоредбите на настоящото рамково решение до 5 декември 2011 г.

2. Държавите-членки предоставят на Генералния секретариат на Съвета и на Комисията текста на разпоредбите, с които транспонират в националното си законодателство произтичащите от настоящото рамково решение задължения. Въз основа на изготвения от Комисията доклад на базата на тази информация, Съветът не по-късно от 5 декември 2012 г. оценява до каква степен държавите-членки са се съобразили с разпоредбите на настоящото рамково решение.

3. Генералният секретариат на Съвета нотифицира на държавите-членки и Комисията нотификациите или декларации, направени съгласно член 4, параграф 7 и член 23, параграф 1 или 3.

4. Без да се засягат разпоредбите на член 35, параграф 7 на Договора за Европейския съюз, държавите-членки, които са се срещали нееднократно с трудности при прилагането на член 25 от настоящото рамково решение, които не са били решени посредством двустранни консултации, следва да информират Съвета и Комисията за тези трудности. Въз основа на такава информация, както и на всяка друга информация, с която разполага, Комисията изготвя доклад, придружен от съответни законодателни предложения, които счита за подходящи, с оглед преодоляването на тези трудности.

5. До 5 декември 2013 г. Комисията изготвя доклад въз основа на получената информация, придружен от законодателните предложения, които прецени за подходящи. Съветът, въз основа на всеки доклад от Комисията и на всяко законодателно предложение, преразглежда по-специално член 25, за да прецени необходимостта от замяната му с по-конкретни разпоредби.

Член 30

Влизане в сила

Настоящото рамково решение влиза в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 27 ноември 2008 година.

За Съвета
Председател
M. ALLIOT-MARIE

ПРИЛОЖЕНИЕ I

УДОСТОВЕРЕНИЕ

посочено в член 4 от Рамково решение 2008/909/ПВР на Съвета от 27 ноември 2008 година за прилагане на принципа за взаимно признаване към съдебни решения по наказателни дела, с които се налагат наказания лишаване от свобода или мерки, включващи лишаване от свобода, за целите на тяхното изпълнение в Европейския съюз ⁽¹⁾

а) * Издаваща държава:

* Изпълняваща държава:

б) Съдът, който е постановил съдебното решение за налагане на наказанието, което е влязло в сила:

Официално наименование:

Съдебното решение е постановено на (посочете дата: дд-мм-гггг):

Съдебното решение е влязло в сила на (посочете дата: дд-мм-гггг):

Номер на съдебното решение (ако е известно):

в) Информация относно органа, с който може да се осъществи контакт, ако има въпроси във връзка с удостоверението:

1. Вид орган: моля отбележете в съответната клетка:

Централен орган

Съд

Друг орган

2. Данни за контакт с органа, посочен в буква в), точка 1:

Официално наименование:

.....

Адрес:

.....

Тел. (код на държавата) (код на населеното място)

Факс (код на държавата) (код на населеното място)

Адрес за електронна поща (ако е известно):

3. Езици, на които е възможно да се осъществи връзка с органа:

4. Данни за контакт с лицето/ата, с което/които да се осъществи връзка с цел получаване на допълнителна информация във връзка с изпълнението на съдебното решение или съгласуването на процедурите за трансфер (име, звание/ранг, тел., факс, адрес за електронна поща), ако се различава от тези по точка 2:

.....

.....

⁽¹⁾ „Настоящото удостоверение следва да бъде изготвено или преведено на някой от официалните езици на изпълняващата държава-членка или на друг приет от тази държава език.“

г) Информация относно лицето, на което е наложено наказанието:

Фамилно име:

Собствено име:

Моминско име, където е приложимо:

Псевдоними, където е приложимо:

Пол:

Гражданство:

Личен номер или номер на социално осигуряване (ако е известно):

Дата на раждане:

Място на раждане:

Последен известен адрес или място на пребиваване:

Език или езици, които лицето разбира (ако е известно):

.....

Осъденото лице се намира:

в издаващата държава и ще бъде осъществен трансферът му в изпълняващата държава

в изпълняващата държава и изпълнението ще се състои в тази държава.

Допълнителна информация, която следва да се представи, ако е налична и относима:

1. Снимка и пръстови отпечатъци на лицето и/или данни за контакт с лицето, с което трябва да бъде осъществена връзка за получаването на тази информация:

.....

2. Вид и номер на личната карта или паспорта на осъденото лице:

.....

3. Вид и номер на разрешението за пребиваване на осъденото лице:

.....

4. Друга полезна информация относно осъденото лице и неговите семейни, социални и професионални връзки с изпълняващата държава:

.....

.....

д) Искане за временно задържане от страна на издаващата държава (когато осъденото лице се намира в изпълняващата държава):

Издаващата държава иска от изпълняващата държава да задържи осъденото лице или да предприеме друго действие, с което да осигури оставането на осъденото лице на нейна територия, до вземане на решение относно признаването и изпълнението на наказанието.

Издаващата държава вече е изискала от изпълняващата държава да задържи осъденото лице или да предприеме друго действие, с което да осигури оставането на осъденото лице на нейна територия, до вземане на решение относно признаването и изпълнението на наказанието. Моля впишете наименованието на органа в изпълняващата държава, който е взел решението по искане за задържането на лицето (ако е приложимо и известно):

.....

.....

.....

е) Връзка с предходна европейска заповед за арест (ЕЗА):

- Издадена е ЕЗА с цел изпълнение на наказание лишаване от свобода или мярка, изискваща задържане и изпълняващата държава се задължава да изпълни наказанието или мярката, изискваща задържане (член 4, параграф 6 от Рамковото решение относно ЕЗА).

Дата на издаване на ЕЗА и номер, ако е известен:

.....

Наименование на органа, който е издал ЕЗА:

Дата, на която е взето решението за изпълнение на наказанието и номер, ако е известен:

.....

Наименование на органа, който е издал ЕЗА:

.....

- Издадена е ЕЗА с цел наказателно преследване на лице, което е гражданин на или пребивава в изпълняващата държава, като изпълняващата държава е предала лицето при условие че то ще бъде върнато в изпълняващата държава, за да изтърпи там наказанието лишаване от свобода или мярката, изискваща задържане, постановени срещу него в издаващата държава-членка (член 5, параграф 3 от Рамковото решение относно ЕЗА).

Дата, на която е взето решението за предаване на лицето:

Наименование на органа, който е издал решението за предаването:

Номер на решението, ако е известен:

Дата на предаване на лицето, ако е известна:

ж) Основания за изпращане на съдебното решение и удостоверението (когато е попълнена клетка е), тази клетка не се попълва):

Съдебното решение и удостоверението се изпращат на изпълняващата държава, за да засвидетелстват увереността на издаващия орган, че изпълнението на наказанието от страна на изпълняващата държава ще спомогне за постигане на целта за улесняване на социалната реинтеграция на осъденото лице и:

- а) изпълняващата държава е държавата, чийто гражданин е осъденото лице и в която то живее.
- б) изпълняващата държава е държавата, чийто гражданин е осъденото лице и в която осъденото лице ще бъде депортирано, след като бъде освободено от изпълнение на наказанието съгласно заповед за експулсиране или депортиране, съдържаща се в съдебното решение или в акт на съдебен или административен орган или на друга мярка, взета в резултат на съдебното решение. Ако заповедта за експулсиране или депортиране не се съдържа в съдебното решение, посочете наименованието на органа, който е издал заповедта, дата на издаването ѝ и, ако е известен, номер:
- в) изпълняващата държава е държава, различна от държавата по букви а) или б) и чийто компетентен орган е дал съгласието си за изпращане на съдебното решение и на удостоверението на тази държава.
- г) изпълняващата държава е направила нотификация съгласно член 4, параграф 7 от рамковото решение и:
- потвърдено е, че, доколкото е известно на компетентния орган на издаващата държава, осъденото лице живее и е пребивавало непрекъснато и законно най-малко пет години в изпълняващата държава и ще запази правото си на постоянно пребиваване в тази държава, или
- потвърдено е, че осъденото лице е гражданин на изпълняващата държава.

з) Съдебно решение, с което се налага наказанието:

1. Съдебното решение се отнася за общо деяния.

Обобщено представяне на фактите и описание на обстоятелствата, при които е/са извършено/извършени деянието/ята, включително време и място; и естество на участието на осъденото лице:

.....

Вид и правна квалификация на деянието/ята и приложими нормативни разпоредби, въз основа на които е постановено съдебното решение:

.....

2. Ако деянието/ята по буква з), точка 1 съставлява(т) едно или повече от престъпленията, посочени по-долу, съгласно определенията в законодателството на издаващата държава и които са наказуеми в издаващата държава с лишаване от свобода или мярка, изискваща задържане за не по-малко от три години, посочете това в съответната/ите клетки/и:

- участие в организирана престъпна група;
- тероризъм;
- трафик на хора;
- сексуална експлоатация на деца и детска порнография;
- незаконен трафик на наркотични и психотропни вещества;
- незаконен трафик на оръжия, боеприпаси и взривни вещества;
- корупция;
- измама, включително такава, която засяга финансовите интереси на Европейските общности по смисъла на Конвенцията от 26 юли 1995 г. относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности;
- изпиране на имущество, придобито от престъпление;
- подправка на парични знаци, включително евро;
- престъпления, свързани с компютри;
- престъпления против околната среда, включително незаконен трафик на застрашени животински и застрашени растителни видове и разновидности;
- подпомагане на незаконно влизане и пребиваване;
- убийство, тежка телесна повреда;
- незаконна търговия с човешки органи и тъкани;
- отвлечане, противозаконно лишаване от свобода и задържане на заложници;
- расизъм и ксенофобия;
- организиран или въоръжен грабеж;
- незаконен трафик на предмети на културата, включително антични предмети и произведения на изкуството;
- мошеничество;
- рекет и изнудване;
- подправка на изделия и пиратство;
- подправка на и търговия с административни документи;
- подправка на платежни инструменти;
- незаконен трафик на хормонални вещества и други стимулатори на растежа;
- незаконен трафик на ядрени или радиоактивни материали;
- трафик на незаконно отнети превозни средства;
- изнасилване;
- палейж;
- престъпления от компетентността на Международния наказателен съд;
- незаконно отвлечане на летателни средства или кораби;
- саботаж.

3. Ако деянието/ята по точка 1 не е/са обхванато/и по точка 2, или съдебното решение и удостоверението са изпратени до държавата-членка, която е заявила, че ще направи проверка за двойна наказуемост (член 7, параграф 4 от рамковото решение), моля опишете изчерпателно съответното/ите деяние/я:

.....

и) Вид на съдебното решение, с което се налага наказанието:

1. Посочете дали съдебното решение е постановено задочно:

Не.

Да. Потвърждаваме, че:

лицето е информирано лично или чрез упълномощен в съответствие с националното право на издаващата държава представител за времето и мястото на производството, довело до постановяване на задочното съдебно решение, или

лицето е съобщило на компетентния орган, че не оспорва решението.

2. Данни за срока на наказанието:

2.1. Обща продължителност на наказанието (дни):

2.2. Целият срок на лишаване от свобода, изтърпян във връзка с наказанието, по отношение на което е постановено съдебното решение (дни):

..... към (...) (дата, на която е направено изчислението: дд-мм-гггг):

2.3. Брой дни, които следва да бъдат приспаднати от общата продължителност на наказанието по причини, различни от посочените по точка 2.2. (например амнистия, помилване или др. мерки, свързани с наказанието):, към (дата, на която е направено изчислението: дд-мм-гггг):

2.4. Дата, на която изтича срокът на наказанието в издаващата държава:

Не е приложимо, тъй като в момента лицето не е задържано

Лицето е задържано и наказанието, наложено съгласно правото на издаващата държава, ще бъде изтърпяно изцяло към (дата: дд-мм-гггг) ⁽¹⁾:

3. Вид на наказанието:

лишаване от свобода

мярка, включваща лишаване от свобода (посочете вида):

.....

й) информация във връзка с предсрочно или условно освобождаване:

1. Съгласно правото на издаващата държава осъденото лице има право на предсрочно или условно освобождаване след изтърпяване на:

половината от срока на наказанието

две трети от срока на наказанието

друга част от срока на наказанието (посочете каква):

2. Компетентният орган на издаващата държава желае да бъде информиран относно:

приложимите нормативни разпоредби на изпълняващата държава относно предсрочното или условното освобождаване на осъдени лица;

началото и края на срока на предсрочното или условно освобождаване.

⁽¹⁾ Моля впишете датата, на която наказанието би било изтърпяно изцяло (без да се вземат предвид възможностите за предсрочно или условно освобождаване), ако лицето остане в издаващата държава.

к) Становище на осъденото лице:

1. Осъденото лице не е могло да бъде изслушано, тъй като вече се е намирало в изпълняващата държава.
2. Осъденото лице се намира в издаващата държава и:
- а. е поискало изпращането на съдебното решение и удостоверението
- е дало съгласието си за изпращане на съдебното решение и удостоверението
- не е дало съгласието си за изпращане на съдебното решение и удостоверението (посочете изтъкнатите от осъденото лице причини):
-
-
- б. Приложено е становището на осъденото лице.
- Становището на осъденото лице е било изпратено на изпълняващата държава на (дата: дд-мм-гггг):
-

л) Други обстоятелства от значение за случая (информация по избор):

.....

.....

м) Заключителни сведения:

Текстът на съдебното решение/я е/са приложен/и към удостоверението ⁽¹⁾.

Подпис на органа, издал удостоверението и/или негов представител, удостоверяващ верността на съдържанието на удостоверението

.....

Име:

Длъжност (звание/ранг)

Дата:

Официален печат (ако има такъв)

⁽¹⁾ Компетентният орган на издаващата държава трябва да приложи всички свързани със случая съдебни решения, необходими за осигуряване на цялата информация, касаеща наказанието, което да бъде изпълнено. Могат да се приложат и всички налични преводи на съдебното/ите решение/я.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

УВЕДОМЯВАНЕ НА ОСЪДЕНОТО ЛИЦЕ

С настоящото Ви уведомяваме за решението на (компетентния орган на издаващата държава) за предаване на съдебното решение на (компетентния съд на издаващата държава) от (дата на съдебното решение) (номер на съдебното решение, ако е известен) на (изпълняващата държава) с цел призоваването му и изпълнение на наложеното с него наказание в съответствие с националното законодателство, прието в изпълнение на Рамково решение 2008/909/ПВР на Съвета от 27 ноември 2008 г. за прилагане на принципа за взаимно признаване към съдебни решения по наказателни дела, с които се налагат наказания лишаване от свобода или мерки, включващи лишаване от свобода, за целите на тяхното изпълнение в Европейския съюз.

За изпълнението на наказанието се прилага правото на (изпълняващата държава). Органите на тази държава ще бъдат компетентни да вземат решения относно процедурите за изпълнение и да определят свързаните с него мерки, включително и относно основанията за предсрочно или условно освобождаване.

Компетентният орган на (изпълняващата държава) трябва да приспадне целия срок на вече изтърпяното във връзка с наказанието лишаване от свобода от общия срок на наказанието за лишаване от свобода, което подлежи на изтърпяване. Компетентният орган на (издаващата държава) може да адаптира наказанието, единствено ако то е несъвместимо с правото на тази държава по отношение на своя срок или характер. Адаптираното наказание не може да бъде по-тежко от наказанието, наложено в (издаващата държава), по отношение на своя характер или срок.

СЪОБЩЕНИЕ ЗА ЧИТАТЕЛИТЕ

Институциите решиха, че заанапред в техните текстове няма да се съдържа позоваване на последното изменение на цитираните актове.

Освен ако не е посочено друго, позоваванията на актове в публикуваните тук текстове се отнасят към актуалната версия на съответния акт.